

DIREKTIVA 2009/29/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ vzpostavlja sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (sistem Skupnosti), da bi se pospešilo zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na stroškovno in ekonomsko učinkovit način.
- (2) Temeljni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽⁵⁾, je doseči ustalitev koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem. Za doseg tega cilja povišanje svetovne letne povprečne temperature površja ne sme preseči predindustrijske ravni za več kot 2 °C. Zadnje poročilo o oceni Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) navaja, da morajo za doseg tega cilja globalne emisije toplogrednih plinov doseči najvišjo vrednost do leta 2020. To zahteva večja prizadevanja Skupnosti in hitro vključevanje razvitih držav ter spodbujanje sodelovanja držav v razvoju v postopku za zmanjšanje emisij.
- (3) Evropski svet se je na zasedanju marca 2007 trdno obvezal, da do leta 2020 zmanjša skupne emisije toplogrednih plinov Skupnosti za vsaj 20 % glede na ravni iz leta 1990 ter za 30 % pod pogojem, da se druge razvite države prav

tako zavežejo k podobnemu cilju zmanjšanja emisij in da gospodarsko naprednejše države v razvoju zagotovijo ustrezen prispevek glede na svoje odgovornosti in zmožnosti. Do leta 2050 bi se morale svetovne emisije toplogrednih plinov zmanjšati za vsaj 50 % glede na ravni iz leta 1990. Vsi gospodarski sektorji bi morali prispevati k doseganju tega zmanjšanja emisij, tudi mednarodni pomorski promet in letalstvo. Letalstvo k temu zmanjšanju prispeva s svojo vključitvijo v sistem Skupnosti. Če države članice ne bodo odobrile nikakršnega mednarodnega sporazuma, ki bi bil sprejet v okviru Mednarodne pomorske organizacije in ki bi imel zastavljen cilj za zmanjšanje emisij mednarodnega pomorskega prometa, ali če Skupnost ne bo do 31. decembra 2011 odobrila takega sporazuma, sprejetega v okviru UNFCCC, bi Komisija morala predlagati, da se emisije mednarodnega pomorskega prometa v skladu z usklajenimi načini vključijo v obveze zmanjšanja emisij Skupnosti s ciljem, da ta zakonodajni predlog začne veljati do leta 2013. Tak predlog bi moral zmanjšati na najnižjo raven morebitni negativni učinek na konkurenčnost Skupnosti ob upoštevanju možnih koristi za okolje.

- (4) V svoji resoluciji z dne 31. januarja 2008 o izidu konference o podnebnih spremembah na Baliu (COP 13 in COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ je Evropski parlament ponovno poudaril svoje stališče, da bi se morale industrijsko razvite države zavezati, da bodo svoje emisije toplogrednih plinov do leta 2020 zmanjšale vsaj za 30 % in do leta 2050 za 60–80 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Ker Evropska unija pričakuje pozitiven izid pogajanj konference COP 15, ki naj bi potekala leta 2009 v Københavnu, bi morala Evropska unija začeti pripravljati strožje cilje za zniževanje emisij do leta 2020 in po njem ter skušati zagotoviti, da bo po potrebi sistem Skupnosti po letu 2013 omogočil strožje omejitve emisij, kar bo del prispevka Unije k bodočemu mednarodnemu sporazumu o podnebnih spremembah (v nadaljevanju mednarodni sporazum o podnebnih spremembah).
- (5) Da bi lažje dosegli takšne dolgoročno zastavljene cilje, je ustrezno določiti predvidljiv načrt, po katerem bo treba zmanjšati emisije iz naprav, za katere velja sistem Skupnosti. Da bi na stroškovno učinkovit način uresničili obveznost Skupnosti za vsaj 20-odstotno zmanjšanje toplogrednih plinov glede na ravni iz leta 1990, bi morale biti do leta 2020 pravice do emisije, dodeljene za takšne naprave, za 21 % nižje glede na ravni iz leta 2005.

⁽¹⁾ UL C 27, 3.2.2009, str. 66.⁽²⁾ UL C 325, 19.12.2008, str. 19.⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklepa Sveta z dne 6. aprila 2009.⁽⁴⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.⁽⁵⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.⁽⁶⁾ UL C 68 E, 21.3.2009, str. 13.

- (6) Za večjo zanesljivost in predvidljivost sistema Skupnosti bi bilo treba opredeliti določbe za povečanje ravni prispevka sistema Skupnosti k doseganju skupnega zmanjšanja za več kot 20 %, zlasti glede na cilj Evropskega sveta za 30 % zmanjšanje do leta 2020, ki se iz znanstvenega vidika šteje za nujno, da bi preprečili nevarne spremembe podnebja.
- (7) Po sklenitvi mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah med Skupnostjo in tretjimi državami, v skladu s katerim bodo po letu 2012 sprejeti ustrezni svetovni ukrepi, bi bilo treba dati precejšnjo podporo za dobropise za zmanjšanje emisij v teh državah. Pred takšnim sporazumom pa bi bilo treba v večji meri zagotoviti nadaljnjo uporabo emisijskih dobropisov izven Skupnosti.
- (8) Medtem ko izkušnje, pridobljene v prvem obdobju trgovanja, kažejo na možnosti, da bosta sistem Skupnosti ter uresničevanje nacionalnih načrtov razdelitve pravic za drugo obdobje trgovanja prinesla znatno zmanjšanje emisij do leta 2012, je pregled iz leta 2007 potrdil, da je nujno potreben bolj usklajen sistem trgovanja z emisijami, da bi bolje izkoristili prednosti trgovanja z emisijami, se izognili izkrivljanju notranjega trga in olajšali povezovanje sistemov trgovanja s pravicami do emisije. Prav tako bi bilo treba zagotoviti večjo predvidljivost, področje uporabe sistema pa razširiti z vključevanjem novih sektorjev in plinov, z namenom okrepiti signal cene ogljika in tako sprožiti potrebne naložbe, ter s ponudbo novih priložnosti za zmanjševanje emisij, ki bodo prispevale k nižjim skupnim stroškom zmanjševanja emisij in večji učinkovitosti sistema.
- (9) Opredelitev toplogrednih plinov bi bilo treba prilagoditi glede na opredelitev iz UNFCCC in jasneje bi bilo treba opredeliti določanje in aktualizacijo potencialov globalnega segrevanja ozračja za posamezne toplogredne pline.
- (10) Sistem Skupnosti bi bilo treba razširiti na druge naprave, katerih emisije je mogoče spremljati, o njih poročati in jih preverjati z enako stopnjo natančnosti, kot je tista, ki se uporablja na podlagi trenutno veljavnih zahtev spremljanja, poročanja in preverjanja.
- (11) Če so za male naprave, katerih emisije ne presegajo zgornje meje 25 000 ton ekvivalenta CO₂ na leto, sprejeti enakovredni ukrepi za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, zlasti obdavčitev, bi moral obstajati postopek, ki državam članicam omogoča, da te male naprave izključijo iz sistema trgovanja s pravicami do emisij za toliko časa, kolikor dolgo se takšni ukrepi uporabljajo. Izključijo se lahko tudi bolnišnice, če sprejmejo enakovredne ukrepe. Ta zgornja meja zaradi administrativne poenostavitve nudi sorazmerno največjo prednost glede znižanja administrativnih stroškov za vsako tona ekvivalenta CO₂, ki je izključena iz sistema. Zaradi prehoda s petletnih obdobjih dodeljevanja ter za večjo gotovost in predvidljivost bi bilo treba opredeliti določbe o pogostosti pregledov dovoljenj za emisije toplogrednih plinov. Države članice predlagajo ukrepe, ki se uporabljajo za male naprave in bodo dosegli prispevek k zmanjšanju emisij, ki bo enakovreden prispevku sistema Skupnosti. Takšni ukrepi bi lahko vključevali obdavčenje, sporazume z industrijo in regulacijo. Ob upoštevanju potrebe po zmanjšanju nepotrebne administrativne bremena za male onesnaževalce lahko države članice oblikujejo poenostavljene postopke in ukrepe za uskladitev s to direktivo.
- (12) Informacije o uporabi te direktive bi morale biti lahko dostopne, zlasti za mala in srednje velika podjetja (MSP).
- (13) Količina pravic za celotno Skupnost bi se morala linearno zmanjšati, preračunano od sredine obdobja 2008–2012, s čimer bo sistem trgovanja s pravicami do emisije zagotovil postopno in predvidljivo zmanjšanje emisij skozi čas. Letno zmanjšanje pravic bi moralo biti enako 1,74 % pravic, ki jih države članice izdajo v skladu z odločbami Komisije o nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012, tako da sistem Skupnosti stroškovno učinkovito omogoča doseganje zaveze Skupnosti k skupnemu zmanjšanju emisij za vsaj 20 % do leta 2020.
- (14) Ta prispevek je enakovreden zmanjšanju emisij, ki naj bi bile v sistemu Skupnosti leta 2020 za 21 % manjše glede na raven, poročano za leto 2005, pri čemer se upoštevajo učinek povečanja obsega uporabe od obdobja 2005–2007 do obdobja 2008–2012 in podatki o količinah emisij za sektorje, ki so vključeni v trgovanje za leto 2005, ki so se uporabili za oceno nacionalnih načrtov razdelitve pravic Bolgarije in Romunije za obdobje 2008–2012 in na podlagi katerih bo v letu 2020 izdanih največ 1 720 milijonov pravic. Natančne količine emisij se bodo izračunale potem, ko bodo države članice izdale pravice v skladu z odločbami Komisije o njihovih nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012, ker je bila odobritev pravic nekaterim napravam odvisna od upravičenosti do emisij in preveritve le teh. Po opravljeni izdaji pravic za obdobje 2008–2012 bi morala Komisija objaviti skupno količino pravic za Skupnost. Skupno količino pravic za Skupnost bi bilo treba prilagoditi tako, da se upoštevajo naprave, ki se vključijo v sistem Skupnosti ali izključijo iz njega v obdobju 2008–2012 ali po letu 2013.
- (15) Gospodarstvo Skupnosti si mora med drugim dodatno prizadevati za to, da bo prenovljeni sistem Skupnosti deloval na najvišji možni ravni gospodarske učinkovitosti in pod popolnoma usklajenimi pogoji za dodelitev znotraj Skupnosti. Osnovno načelo za dodeljevanje pravic bi moralo biti prodajanje le- teh na dražbi, saj je ta sistem

najpreprostejši in splošno velja za gospodarsko najbolj učinkovitega. S tem bi omejili tudi nepričakovane dobičke ter nove udeležence in gospodarstva z višjo rastjo od povprečne konkurenčno izenačili z obstoječimi napravami.

(16) Da se ohrani okoljska in administrativna učinkovitost sistema Skupnosti, prepreči izkrivljanje konkurence in zgodnja poraba pravic iz rezerve za nove udeležence, bi bilo treba uskladiti pravila za nove udeležence, da se s tem zagotovi, da vse države članice sprejmejo enak pristop, zlasti glede pomena „bistvenega povečanja“ naprav. Zato bi bilo treba vključiti določbe za sprejemanje usklajenih pravil za izvajanje te direktive. V teh pravilih bi morale biti „bistveno povečanje“, kjer je to primerno, opredeljeno kot razširitev za vsaj 10 % obstoječih nameščenih zmogljivosti naprave ali kot bistveno povečanje emisij naprave, povezano s povečanjem nameščenih zmogljivosti. Dodelitev iz rezerve za nove udeležence bi morala biti mogoča le v povezavi z bistvenim povečanjem naprave.

(17) Vse države članice bodo morale izvesti znatne naložbe za zmanjšanje intenzivnosti emisij CO₂ iz svojih gospodarstev do leta 2020, tiste države članice, v katerih je prihodek na prebivalca še vedno bistveno nižji od povprečja Skupnosti in gospodarstva katerih si prizadevajo dohiteti bogatejše države članice, pa se bodo morale dodatno potruditi za izboljšanje energetske učinkovitosti. Zaradi ciljev odprave izkrivljanja konkurence v Skupnosti in zagotavljanja najvišje ravni gospodarske učinkovitosti pri preoblikovanju Skupnosti v varno in trajnostno gospodarstvo z nizkimi emisijami CO₂ bi bilo neprimerno, če bi gospodarske sektorje v okviru sistema Skupnosti v posameznih državah članicah obravnavali različno. Zato je treba razviti druge mehanizme za podporo prizadevanj držav članic z relativno nižjim prihodkom na prebivalca in večjimi možnostmi za rast. 88 % skupne količine pravic, namenjenih prodaji na dražbi, bi bilo treba razdeliti med države članice na podlagi njihovega relativnega deleža emisij v sistemu Skupnosti za leto 2005 ali povprečja obdobja 2005–2007, katera koli je višja. 10 % skupne količine bi bilo treba razdeliti v korist določenih držav članic, zaradi solidarnosti in rasti v Skupnosti, da jo bodo uporabljale za zmanjševanje emisij in prilagajanje na učinke podnebnih sprememb. Pri razdelitvi teh 10 % pravic bi bilo treba upoštevati ravni prihodka na prebivalca leta 2005 in možnosti za rast držav članic ter več pravic razdeliti državam članicam z nižjim prihodkom na prebivalca in večjimi možnostmi za rast. Države članice s povprečnim prihodkom na prebivalca, ki je več kot 20 % višji od povprečja Skupnosti, bi morale prispevati k tej razdelitvi, razen če neposredni stroški skupnega svežnja ukrepov, ocenjenega v ukrepi vpliva Komisije, ki spremlja Sveženj izvedbenih ukrepov za cilje EU o podnebnih spremembah in obnovljivi energiji za leto 2020, presegajo 0,7 % BDP. Nadaljnja 2 % skupne količine pravic, namenjenih prodaji na

dražbi, bi bilo treba razdeliti med države članice, katerih emisije toplogrednih plinov leta 2005 so bile vsaj 20 % nižje od njihovih emisij na ravneh v osnovnem letu, ki se za njih uporabljajo v skladu s Kjotskim protokolom.

(18) Glede na pomembna prizadevanja, potrebna za boj proti podnebnim spremembam in prilagajanje na njihove neizogibne posledice je primerno, da bi se vsaj 50 % prihodkov iz prodaje pravic na dražbi uporabilo za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in razvoja za zmanjšanje emisij in prilagoditev, razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Unije v zvezi z uporabo 20 % obnovljivih virov energije do leta 2020, okoljsko varno zajemanje in geološko shranjevanje toplogrednih plinov, prispevek v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije ter Sklad za prilagajanje, kakor je bil določen na konferenci o podnebnih spremembah v Poznanu (COP 14 in COP/MOP 4) za zagotovitev ukrepov za preprečevanje krčenja gozdov in lažje prilagajanje držav v razvoju ter za obravnavo socialnih vprašanj, kot je na primer morebitno povišanje cen električne energije pri gospodinjstvih z nizkimi ali srednje visokim prihodkom. Ta znesek je veliko nižji od pričakovanih čistih prihodkov, ki naj bi jih državni organi pridobili iz prodaje pravic na dražbi, če upoštevamo morebitno zmanjšanje prihodka od davkov na pravne osebe. Poleg tega bi bilo treba prihodke iz prodaje pravic na dražbi uporabiti tudi za kritje administrativnih stroškov upravljanja sistema Skupnosti. Ta direktiva bi morala vključevati tudi določbe o spremljanju uporabe sredstev iz prodaje pravic na dražbi v te namene. Zagotovitev podatkov o uporabi sredstev držav članic ne razrešuje obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe, na podlagi katere morajo sporočiti določene nacionalne ukrepe. Ta direktiva ne posega v prihodnje postopke dodelitve državne pomoči na podlagi členov 87 in 88 Pogodbe.

(19) Kot posledica tega bi morala prodaja vseh pravic na dražbi od leta 2013 postati pravilo za sektor proizvodnje električne energije, pri čemer se upošteva zmožnosti tega sektorja, da povečane stroške CO₂ prenese drugam, poleg tega pa se ne bi smele odobriti brezplačne pravice za zajemanje in shranjevanje CO₂, saj pobuda za to izvira iz pravic, ki jih ni treba predati za shranjene emisije. Da se prepreči izkrivljanje konkurence proizvajalci električne energije lahko prejmejo brezplačne pravice za daljinsko ogrevanje in hlajenje ter za toploto in hlajenje, ki ju proizvedejo s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, kot jo opredeljuje Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo ⁽¹⁾, če bi brezplačne pravice za tako proizvedeno toploto prejele naprave iz drugih sektorjev.

⁽¹⁾ UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

- (20) Glavna dolgoročna pobuda za zajemanje in shranjevanje CO₂ ter za nove tehnologije obnovljivih virov energije je, da ne bo treba predati pravic za trajno shranjene emisije CO₂ ali emisije, ki se jim je bilo mogoče izogniti. Za pospeševanje demonstracije prvih komercialnih naprav in inovativnih obnovljivih virov energije tehnologij bi bilo poleg tega treba nameniti pravice iz rezerve novih udeležencev, s čimer bi zagotovili dodelitev prvim takšnim napravam v Uniji za tone CO₂, ki so shranjene ali se jim je bilo mogoče izogniti, če obstaja sporazum o izmenjavi znanja. Dodatno financiranje bi moralo veljati za dovolj velike projekte, ki so inovativne narave in katerih financiranje bistveno pokrivajo upravljavci, ki načeloma krijejo več kot polovico zadevnih naložbenih stroškov, in ob upoštevanju upravičenosti projekta.
- (21) Za druge sektorje, za katere velja sistem Skupnosti, bi bilo treba vzpostaviti prehodni sistem, v katerem bi brezplačna dodelitev pravic leta 2013 znašala 80 % količine, ki je ustrezala deležu vseh emisij Skupnosti v celotnem obdobju 2005–2007, ki so ga te naprave proizvedle kot del skupne letne količine pravic v Skupnosti. Nato bi se količina brezplačno dodeljenih pravic vsako leto zmanjšala za enak znesek, do 30 % količine brezplačno dodeljenih pravic leta 2020, z namenom da leta 2027 pravice ne bi bile več dodeljene brezplačno.
- (22) Da bi zagotovili urejeno delovanje trgov ogljika in električne energije, bi se morala prodaja pravic na dražbi za obdobje po letu 2013 začeti do leta 2011 in temeljiti na jasnih in objektivnih ter vnaprej opredeljenih načelih.
- (23) Prehodna brezplačna dodelitev pravic napravam bi morala biti omogočena prek usklajenih pravil Skupnosti („ex-ante referenčne vrednosti“), da bi tako zmanjšali izkrivljanje konkurence v Skupnosti. Ta pravila bi morala upoštevati tehnologije na področju toplogrednih plinov in energetske učinkovitosti, nadomestne proizvode, alternativne proizvodne postopke, uporabo biomase, obnovljive vire energije ter zajemanje in shranjevanje CO₂. V nobenem primeru ta pravila ne bi smela spodbujati povečevanja emisij in bi morala zagotoviti, da se poveča delež pravic prodanih na dražbi. Dodelitve je treba določiti pred začetkom obdobja trgovanja, da se zagotovi pravilno delovanje trga. Ta usklajena pravila lahko upoštevajo tudi emisije, povezane z uporabo gorljivih odpadnih plinov, ko se v industrijskem postopku ni mogoče izogniti proizvodnji teh odpadnih plinov. V zvezi s tem lahko pravila določajo brezplačno dodelitev pravic upravljavcem naprav za sežiganje zadevnih odpadnih plinov ali upravljavcem naprav, kjer ti plini nastajajo. Ta pravila bi se morala izogibati tudi neupravičenemu izkrivljanju konkurence na trgih električne energije ter ogrevanja in hlajenja, namenjenih industrijskim napravam. Izogibati bi se morala tudi neupravičenemu izkrivljanju konkurence med industrijskimi dejavnostmi, ki se izvajajo v napravah enega upravljavca, in proizvodnjo v zunanjih napravah. Za nove udeležence, ki izvajajo iste dejavnosti kot obstoječe naprave, ki prejemajo prehodne brezplačne dodelitve, bi se morala uporabljati ista pravila. Da bi se izognili izkrivljanju konkurence na notranjem trgu, se pravice v zvezi s proizvodnjo električne energije s strani novih udeležencev ne bi smele dodeliti brezplačno. Pravice, ki leta 2020 ostanejo v rezervi za nove udeležence, bi bilo treba prodati na dražbi.
- (24) Skupnost bo še naprej vodila pogajanja o ambicioznem mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah, ki bi dosegel cilj omejitve zvišanja temperature ozračja za 2 °C, pri čemer jo spodbuja napredek, dosežen na 13. konferenci pogodbenic UNFCCC in 3. sestanku pogodbenic Kjotskega protokola, ki sta potekala na Baliju, Indonezija, od 3. do 14. decembra 2007 v smeri tega cilja. Če druge razvite države in drugi veliki onesnaževalci, ki izpuščajo toplogredne pline, ne bodo sodelovali pri tem mednarodnem sporazumu, bi lahko to vodilo v povečanje emisij toplogrednih plinov v tretjih državah, kjer industrija ne bi bila izpostavljena enakim omejitvam emisij CO₂ („premestitev emisij CO₂“) in hkrati nekaterim energetsko intenzivnim sektorjem in delom sektorjev Skupnosti, izpostavljenim mednarodni konkurenci, povzročilo gospodarsko škodo. To bi lahko preprečilo okoljsko celovitost in pozitiven učinek ukrepov Skupnosti. Skupnost bi se morala s tveganjem premestitve emisij CO₂ soočiti tako, da bo brezplačno dodelila 100 % pravic sektorjem ali delom sektorjev, ki bodo izpolnili ustrezna merila. Opredelitev teh sektorjev in delov sektorjev ter potrebnih ukrepov bi morala biti ponovno ocenjena, da se zagotovi izvajanje ukrepa, ko je to potrebno, in prepreči prekomerna kompenzacija. Za specifične sektorje ali dele sektorjev, za katere se lahko ustrezno utemelji, da tveganja premestitve emisij CO₂ ni mogoče preprečiti na drug način, ter v katerih predstavlja električna energija velik del proizvodnih stroškov in se proizvaja učinkovito, lahko ukrepi, ki se sprejmejo, upoštevajo porabo električne energije v proizvodnem procesu, ne da bi se zato spremenila skupna količina pravic. Tveganje premestitve emisij CO₂ v teh sektorjih ali delih sektorjev bi bilo za začetek treba oceniti na trimestni ravni (NACE 3 koda) ali, kjer so na voljo ustrezni podatki, na štirimestni ravni (NACE 4 koda).
- (25) Komisija bi morala zato do 30. junija 2010 proučiti stanje in se posvetovati z vsemi zadevnimi socialnimi partnerji ter glede na rezultat mednarodnih pogajanj predložiti poročilo skupaj z vsemi ustreznimi predlogi. V zvezi s tem bi morala Komisija do 31. decembra 2009 ugotoviti, kateri energetsko intenzivni industrijski sektorji ali deli sektorjev predstavljajo tveganje premestitve emisij CO₂. Njena analiza bi morala temeljiti na oceni, v kolikšni meri industrija ne more stroška nakupa potrebnih pravic vključiti v ceno proizvodov brez velikih izgub tržnih deležev naprav zunaj Skupnosti, ki ne sprejemajo primerljivih ukrepov za zmanjšanje njihovih emisij. Energetske intenzivne industrije, pri katerih je bilo ugotovljeno visoko tveganje premestitve emisij CO₂, bi lahko prejele večjo

količino brezplačno dodeljenih pravic ali pa bi se vzpostavil učinkovit sistem za izravnavanje ogljika, da bi se lahko naprave Skupnosti z visokim tveganjem premestitve emisij CO₂ in naprave tretjih držav uvrstilo na primerljivo raven. Takšen sistem bi lahko za uvoznike uvedel zahteve, ki ne bi bile manj ugodne od tistih, ki veljajo za naprave v Skupnosti, na primer zahtevo po predaji pravic. Vsi sprejeti ukrepi bi morali biti v skladu z načeli UNFCCC, zlasti z načelom skupne, vendar različne odgovornosti ter ustreznih zmožnosti, ob upoštevanju posebnega položaja najmanj razvitih držav (LDC). Prav tako bi morali biti v skladu z mednarodnimi obveznostmi Skupnosti, vključno z obveznostmi iz Sporazuma STO.

(26) Razprave v Evropskem svetu o ugotavljanju sektorjev ali delov sektorjev z visokim tveganjem premestitve emisij CO₂ so posebne narave in na noben način ne vplivajo na postopke za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil v skladu s členom 202 Pogodbe.

(27) Države članice lahko menijo, da je treba določenim napravam, za katere je bilo določeno, da so izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, začasno nadomestiti izgube, povezane z emisijami toplogrednih plinov, katerih stroški so bili vključeni v ceno električne energije. Takšna podpora bi se morala dodeliti le, kjer je potrebno in sorazmerno, in bi morala zagotoviti, da se ohranijo pobude sistema Skupnosti za varčevanje energije in spodbujanje sprememb v povpraševanju iz „sive“ na „zeleno“ električno energijo.

(28) Da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji v Skupnosti, bi bilo treba uskladiti uporabo dobropisov za zmanjšanje emisij izven Skupnosti, ki jih bodo uporabljali upravljavci v sistemu Skupnosti. Kjotski protokol določa količinsko opredeljene cilje za zmanjševanje in omejevanje emisij za razvite države za obdobje 2008–2012 ter predvideva uveljavitev enot potrjenega zmanjšanja emisij (CER) v okviru projekta mehanizma čistega razvoja (CDM) in enot zmanjšanja emisij (ERU) v okviru projekta skupnega izvajanja (JI), ki jih lahko razvite države uporabijo za doseganje dela teh ciljev. Čeprav Kjotski protokol ne omogoča, da bi bile ERU vzpostavljene od leta 2013 naprej, ne da bi bili vzpostavljeni novi količinsko opredeljeni cilji glede emisij za države gostiteljice, se dobropisi CDM lahko potencialno še naprej ustvarjajo. Ko bo sklenjen mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, bi bilo treba od držav, ki so ta sporazum ratificirale, zagotoviti dodatno uporabo CER in ERU. Dokler takšen sporazum ni sklenjen, bi zagotavljanje nadaljnje uporabe CER in ERU to pobudo ogrozilo, cilji Skupnosti za povečanje uporabe obnovljivih virov energije pa bi postali težje dosegljivi. Uporaba CER in ERU bi

morala biti skladna s ciljem, ki ga je določila Skupnost, po katerem bi se do leta 2020 20 % energije proizvajalo iz obnovljivih virov, obenem pa bi se spodbujali energetska učinkovitost, inovacije in tehnološki razvoj. Če je uporaba CER in ERU skladna z uresničevanjem teh ciljev, bi bilo treba predvideti možnost sklenitve sporazumov s tretjimi državami, da se zagotovijo spodbude za zmanjšanje emisij v teh državah, kar prispeva k dejanskem dodatnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, hkrati pa spodbuja inovacije v podjetjih s sedežem v Skupnosti in tehnološki razvoj v tretjih državah. Takšne sporazume lahko ratificira več kot ena država. Ko bo Skupnost potrdila zadovoljiv mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, bi bilo treba povečati dostop tretjih držav do dobropisov iz projektov z istočasnim povečanjem stopnje zmanjšanja emisij, ki jo je treba doseči prek sistema Skupnosti.

(29) Za zagotavljanje predvidljivosti bi morali upravljavci imeti zagotovljeno možnost, da uporabijo CER in ERU po letu 2012 do preostale ravni, ki so jo lahko uporabili v obdobju 2008–2012 iz vrst projektov, ki so upravičeni do uporabe v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012. Ker države članice pred letom 2015 ne morejo opraviti prenosa CER in ERU, ki jih imajo upravljavci med obdobji obveznosti v okviru mednarodnih sporazumov („prenos v naslednje obdobje“ CER in ERU), in po tem obdobju le če se države članice odločijo, da dovolijo prenos teh CER in ERU v naslednje obdobje v okviru omejenih pravic za shranjevanje takšnih dobropisov, bi bilo treba takšno gotovost omogočiti tako, da se od držav članic zahteva, da upravljavcem omogočijo zamenjavo takšnih CER in ERU, izdanih v zvezi z zmanjšanjem emisij pred letom 2012, za pravice, ki veljajo od leta 2013 naprej. Vendar, ker države članice ne bi smele biti obvezane, da sprejmejo CER in ERU, za katere niso prepričane, da jih bodo lahko uporabile za svoje obstoječe mednarodne zaveze, bi morala ta zahteva veljati le do 31. marca 2015. Upravljavcem bi bilo treba omogočiti enako gotovost glede CER, ki so bile izdane v okviru projektov, ki so bili vzpostavljeni pred letom 2013 v zvezi z zmanjšanjem emisij od leta 2013 naprej. Pomembno je, da upravljavci uporabljajo dobropise iz projektov, ki omogočajo resnično, preverljivo, dodatno in stalno zmanjšanje emisij, ter jasno koristijo trajnostnemu razvoju in nimajo večjih negativnih okoljskih ali družbenih posledic. Oblikovati bi bilo treba postopek, ki omogoča izključitev nekaterih vrst projektov.

(30) V primeru da se sklenitev mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah odloži, bi bilo treba predvideti možnost, da se dobropisi iz visokokakovostnih projektov v sistemu Skupnosti uporabijo v okviru sporazumov s tretjimi državami. Takšni sporazumi, ki so lahko dvo- ali večstranski, bi lahko projektom, ki so ustvarili ERU do leta 2012, in ki se v okviru Kjotskega protokola ne morejo več priznavati, omogočili, da bi bili še naprej priznani v okviru sistema Skupnosti.

- (31) LDC so še posebej občutljive na vplive podnebnih sprememb in so odgovorne le za zelo nizko raven emisij toplogrednih plinov. Zato bi bilo treba pri uporabi prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic na dražbi, za lažje prilagajanje držav v razvoju na vplive podnebnih sprememb dati posebno prednost reševanju potreb najmanj razvitih držav. Ker je bilo v teh državah vzpostavljenih zelo malo projektov CDM, bi bilo primerno zagotoviti sprejemanje dobropisov iz projektov, ki so se pričeli v LDC po letu 2012, tudi če ni mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, če so ti projekti resnično dodatni in prispevajo k trajnostnemu razvoju. Takšna upravičenost bi za LDC veljala do leta 2020, pod pogojem, da so do takrat ratificirale bodisi mednarodni sporazum o podnebnih spremembah bodisi dvo- ali večstranski sporazum s Skupnostjo.
- (32) Ko bo mednarodni sporazum o podnebnih spremembah dosežen, se lahko uporabijo dodatni dobropisi, največ do polovice dodatnega zmanjšanja, ki se doseže v sistemu Skupnosti, visokokakovostni dobropisi CDM tretjih držav pa bi se morali v sistemu Skupnosti sprejemati šele od leta 2013, ko bodo te države ratificirale mednarodni sporazum.
- (33) Skupnost in njene države članice bi morale odobriti le projektne dejavnosti, v katerih imajo vsi projektni udeleženci sedež bodisi v državi, ki je sklenila mednarodni sporazum v zvezi s takšnimi projekti, da se prepreči „oportunistično poslovanje“ podjetij v državah, ki niso sklenile mednarodnega sporazuma, razen v primeru podjetij, ki imajo sedež v tretjih državah ali podzvezni ali regionalni enoti, ki je povezana s sistemom Skupnosti.
- (34) Dejstvo, da se nekatere določbe iz te direktive nanašajo na odobritev mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah s strani Skupnosti, ne posega v možnost sklenitve navedenega sporazuma s strani držav članic.
- (35) Glede na izkušnje bi bilo treba izboljšati določbe sistema Skupnosti v zvezi s spremljanjem, poročanjem in preverjanjem emisij.
- (36) Unija bi si morala prizadevati za vzpostavitev mednarodno priznanega sistema za zmanjšanje krčenja gozdov ter povečanje pogozdovanja in ponovnega pogozdovanja, pri čemer v okviru UNFCCC podpira cilj razvoja finančnih mehanizmov, ob upoštevanju obstoječih dogovorov, kot delu učinkovite, pravične in koherentne finančne arhitekture v okviru mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki naj bi se dosegel na konferenci o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15 in COP/MOP 5).
- (37) Za pojasnitev vključitve vseh vrst kotlov, gorilnikov, turbin, grelnikov, industrijskih peči, sežigalnic, žgalnih peči, peči, sušilnih naprav, motorjev, gorivnih celic, enot CLC, bakel in toplotnega ali katalitičnega naknadnega zgorevanja v to direktivo bi bilo treba dodati opredelitev pojma „zgorevanje“.
- (38) Za zagotovitev neomejenega prenosa pravic med osebami v Skupnosti in povezljivosti sistema Skupnosti s sistemi trgovanja s pravicami do emisij v tretjih državah ter podzveznih in regionalnih enotah bi se morale od januarja 2012 naprej vse pravice voditi v registru Skupnosti, ki ga vzpostavlja Odločba št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola (¹). To ne bi smelo posegati v vodenje nacionalnih registrov za emisije, ki jih sistem Skupnosti ne zajema. Register Skupnosti bi moral zagotoviti enako kakovost storitev kot nacionalni registri.
- (39) Od leta 2013 naprej bi morali biti okoljsko varno zajemanje, prenos in geološko shranjevanje CO₂ zajeti v sistemu Skupnosti na usklajen način.
- (40) Treba bi bilo zagotoviti ureditve za vzajemno priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in drugimi obveznimi sistemi trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov, ki imajo vzpostavljene omejitve absolutnih emisij v kateri koli tretji državi ali v podzveznih ali regionalnih enotah.
- (41) Tretje države, ki mejijo na Unijo, bi bilo treba spodbujati, naj se pridružijo sistemu Skupnosti, če izpolnjujejo zahteve te direktive. Komisija bi si morala v pogajanjih z državami kandidatkami, potencialnimi kandidatkami in državami iz evropske sosedske politike ter pri zagotavljanju finančne in tehnične pomoči tem državam na vse načine prizadevati za spodbujanje tega cilja. Na ta način bo lažji prenos tehnologije in znanja v te države, to pa je pomembno orodje gospodarskih, okoljskih in socialnih koristi za vse.
- (42) Ta direktiva bi morala predvideti sklepanje sporazumov za priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in drugimi obveznimi sistemi trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov z omejitvami absolutnih emisij, ki so skladni s sistemom Skupnosti, pri čemer se upoštevata raven okoljevarstvenih prizadevanj ter prisotnost močnih in primerljivih mehanizmov za spremljanje, poročanje in preverjanje ter sistema usklajenosti.

(¹) UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

- (43) Ob upoštevanju izkušenj v okviru sistema Skupnosti bi morale biti omogočeno izdajanje pravic v zvezi s projekti, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, pod pogojem da se ti projekti odvijajo v skladu z usklajenimi pravili, sprejetimi na ravni Skupnosti, in da ne omogočajo dvojne šteta zmanjšanja emisij ali da ne ovirajo širitve področja uporabe sistema Skupnosti ali izvajanja drugih ukrepov politik za zmanjšanje emisij, ki jih ne zajema sistem Skupnosti.
- (44) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (45) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila, da sprejme ukrepe za uskladitev pravil o opredelitvi „novega udeleženca“, za prodajo pravic na dražbi, za prehodno dodelitev pravic na ravni Skupnosti za vzpostavitev meril in načinov, ki veljajo za izbiro določenih demonstracijskih projektov, da se določi seznam sektorjev ali delov sektorjev, ki so postavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, za uporabo dobropisov, za spremljanje, poročanje in preverjanje emisij, za akreditacijo preveriteljev in za izvajanje usklajenih pravil za projekte ter za spreminjanje določenih prilog. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb Direktive 2003/87/ES, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (46) Direktivo 2003/87/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (47) Ustrezno je, da se zagotovi zgodnji prenos teh predpisov, na podlagi katerih bo sistem Skupnosti deloval spremenjeno od leta 2013 naprej.
- (48) Za pravilen zaključek obdobja trgovanja 2008–2012 bi se morale določbe Direktive 2003/87/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/101/ES ⁽²⁾, Direktivo 2008/101/ES ⁽³⁾ in Uredbo (ES) št 219/2008 ⁽⁴⁾ še naprej uporabljati in ne smejo vplivati na možnost Komisije, da sprejme potrebne ukrepe za spremenjeno delovanje sistema Skupnosti od leta 2013 naprej.
- (49) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v člena 87 in 88 Pogodbe.
- (50) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva sprejeta načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (51) Ker ciljev te direktive države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in ker jih zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseglo navedenih ciljev.
- (52) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁵⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo in objavijo lastne tabele, ki naj čim bolj nazorno prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2003/87/ES

Direktiva 2003/87/ES se spremeni:

- (1) V členu 1 se dodajo naslednji odstavki:

„Ta direktiva predvideva tudi povečano zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da bi prispevala k stopnji zmanjšanja, ki se iz znanstvenega vidika šteje za nujno za preprečevanje nevarnih sprememb podnebja.

Ta direktiva prav tako predpisuje določbe za oceno in izvajanje strožjih zavez Skupnosti za zmanjšanje emisij, ki presegajo 20 %, ki naj se uporabljajo, ko bo Skupnost potrdila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki naj presega zahteve iz člena 9, na kar kaže zaveza o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007.“

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o spremembah Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti glede na projektne mehanizme iz Kjotskega protokola (UL L 338, 13.11.2004, str. 18).

⁽³⁾ Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 8, 13.1.2009, str. 3).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L 87, 31.3.2009, str. 109).

⁽⁵⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

- (2) Člen 3 se spremeni:
- (a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:
- „(c) ‚toplogredni plini‘ pomeni pline iz Priloge II ter druge plinske sestavine ozračja, tako naravne kot antropogene, ki absorbirajo in ponovno oddajajo infrardeče sevanje“;
- (b) točka (h) se nadomesti z naslednjim:
- „(h) ‚nov udeleženec‘ pomeni:
- vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I, ki je dovoljenje za emisije toplogrednih plinov prvič pridobila po 30. juniju 2011,
  - vsako napravo, ki izvaja dejavnost, ki je v skladu s členom 24(1) ali (2) prvič vključena v sistem Skupnosti, ali
  - vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I ali dejavnost, ki je vključena v sistem Skupnosti v skladu s členom 24(1) ali (2), ki je bila znatno razširjena po 30. juniju 2011, samo kar zadeva to razširitev.“;
- (c) dodajo se naslednje točke:
- „(t) ‚zgorevanje‘ pomeni oksidacijo goriv ne glede na to, kako se toplota, električna ali mehanska energija, proizvedene s tem postopkom, uporabljajo in vse druge neposredno povezane dejavnosti, vključno s čiščenjem odpadnih plinov;
- (u) ‚proizvajalec električne energije‘ pomeni napravo, ki 1. januarja 2005 ali po tem datumu proizvaja električno energijo za prodajo tretjim stranem in v kateri se ne izvaja nobena od dejavnosti, naštetih v Prilogi I, razen ‚zgorevanje goriva‘.“
- (3) V členu 3c(2) se besede „člen 11(2)“ nadomestijo z besedami „člen 13(1)“.
- (4) V členu 3g se besedilo „smernice, sprejete v skladu s členom 14“ nadomesti z besedilom „uredbo iz člena 14“.
- (5) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 4
- Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov**
- Države članice zagotovijo, da od 1. januarja 2005 nobena naprava ne izvaja nobene dejavnosti iz Priloge I, ki povzroča emisije, določene za to dejavnost, razen če ima njegov upravljavec dovoljenje za emisijo toplogrednih plinov, ki ga je izdal pristojni organ v skladu s členoma 5 in 6, ali če je naprava izključena iz sistema Skupnosti na podlagi člena 27. To se uporablja tudi za naprave iz člena 24.“
- (6) Člen 5(d) se nadomesti z naslednjim:
- „(d) ukrepov, načrtovanih za spremljanje emisij in poročanje o njih v skladu z uredbo iz člena 14.“
- (7) Člen 6 se spremeni:
- (a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:
- „Pristojni organ najmanj vsakih pet let pregleda dovoljenje za emisije toplogrednih plinov in ga po potrebi spremeni“;
- (b) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:
- „(c) načrt spremljanja, ki izpolnjuje zahteve iz uredbe iz člena 14. Države članice upravljavcem dovolijo, da posodobijo načrt spremljanja, ne da bi spreminjali dovoljenje. Upravljavci predložijo pristojnim organom vse posodobljene načrte spremljanja v odobritev“;
- (8) Člen 7 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 7
- Spremembe v zvezi z napravami**
- Upravljavec obvesti pristojni organ o vseh načrtovanih spremembah vrste ali delovanja naprave, o vsaki razširitvi ali znatnem zmanjšanju njene zmogljivosti, zaradi katerih bi bilo morda treba posodobiti dovoljenje za emisije toplogrednih plinov. Kjer je primerno, pristojni organ posodobi dovoljenje. Kadar se spremeni identiteta upravljavca naprave, pristojni organ posodobi dovoljenje, tako da doda ime in naslov novega upravljavca.“
- (9) Člen 9 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 9
- Skupna količina pravic za Skupnost**
- Skupna količina pravic za Skupnost, izdanih vsako leto z začetkom v letu 2013, se od sredine obdobja 2008–2012 linearno zmanjšuje. Količina se zmanjšuje z linearnim faktorjem 1,74 % v primerjavi s povprečjem skupnih letnih pravic, ki jih izdajo države članice v skladu z odločbami Komisije o nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012.

Komisija do 30. junija 2010 objavi absolutno količino pravic za celotno Skupnost za leto 2013, ki temelji na podlagi skupnih količin pravic, ki so jih izdale ali jih morajo izdati države članice v skladu z odločbami Komisije o svojih nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012.

Komisija pregleda linearni faktor ter po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu od leta 2020 poda predlog z namenom, da se do leta 2025 sprejme odločitev.“

(10) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Prilagoditev skupne količine pravic za Skupnost

1. Glede naprav, ki so bile vključene v sistem Skupnosti v obdobju 2008–2012 v skladu s členom 24(1), se količina pravic, ki bodo izdane po 1. januarju 2013 prilagodi tako, da odraža povprečno letno količino pravic, izdanih v zvezi s temi napravami v obdobju, v katerem so vključene, popravljen z linearnim faktorjem iz člena 9.

2. Glede naprav, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I in so v sistem Skupnosti vključene šele od leta 2013 naprej, države članice zagotovijo, da upravljavci takšnih naprav predložijo ustreznemu pristojnemu organu ustrezno utemeljene in neodvisno preverjene podatke o emisijah, da se upoštevajo pri prilagoditvi količine izdanih pravic za celotno Skupnost.

Vsi podatki se do 30. aprila 2010 predložijo ustreznemu pristojnemu organu v skladu z določbami, sprejetimi na podlagi člena 14(1).

Če so predloženi podatki ustrezno utemeljeni, pristojni organ o tem obvesti Komisijo do 30. junija 2010, količina pravic za izdajo pa se ustrezno prilagodi z linearnim faktorjem iz člena 9. Za naprave, ki razen CO₂ izpuščajo še druge toplogredne pline, lahko pristojni organi sporočijo nižjo količino emisij glede na zmožnost naprav za zmanjšanje emisij.

3. Komisija objavi prilagojene količine iz odstavkov 1 in 2 do 30. septembra 2010.

4. V zvezi z napravami, ki so izključene iz sistema Skupnosti v skladu s členom 27, je treba količino pravic, izdanih za Skupnost od 1. januarja 2013 naprej, prilagoditi navzdol, da odraža povprečne preverjene emisije teh naprav v obdobju 2008–2010, popravljenih z linearnim faktorjem iz člena 9.“;

(11) Člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Dražba pravic

1. Od leta 2013 naprej države članice prodajo brezplačno v skladu s členom 10a in 10c na dražbi vse pravice, ki niso dodeljene. Komisija do 31. decembra 2010 določi in objavi izračunano količino pravic, ki bodo prodane na dražbi.

2. Skupna količina pravic, ki jo bo posamezna država članica prodala na dražbi, je sestavljena, kot sledi:

- (a) 88 % skupne količine pravic, ki bodo prodane na dražbi, se porazdeli med države članice v deležih, ki so identični deležu preverjenih emisij v okviru sistema Skupnosti zadevne države članice za leto 2005 ali povprečje obdobja 2005–2007, uporabi se najvišjo vsoto;
- (b) 10 % skupne količine pravic, ki bodo prodane na dražbi, se porazdeli med določene države članice za namene solidarnosti in rasti v Skupnosti, s čimer se poveča količina pravic, ki jih navedene države članice prodajo na dražbi v okviru točke (a) za odstotke, navedene v Prilogi IIa; in
- (c) nadaljnja 2 % skupne količine pravic, namenjenih prodaji na dražbi, je treba razdeliti med države članice, čigar emisije toplogrednih plinov leta 2005 so bile vsaj 20 % nižje od njihovih emisij v izhodiščnem letu, ki se za njih uporablja v skladu s Kjotskim protokolom. Porazdelitev teh odstotkov med zadevnimi državami članicami je določena v Prilogi IIb.

Za namene točke (a), v zvezi z državami članicami, ki niso sodelovale v sistemu Skupnosti leta 2005, se njihov delež izračuna z uporabo njihovih preverjenih emisij v okviru sistema Skupnosti v letu 2007.

Po potrebi se odstotki iz točk (b) in (c) sorazmerno prilagodijo, da se zagotovi, da je razporeditev 10 % in 2 %.

3. Države članice določijo, kako se bodo porabili prihodki, pridobljeni s prodajo pravic na dražbi. Vsaj 50 % prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic na dražbi iz odstavka 2, vključno z vsemi prihodki iz prodaje pravic na dražbi iz točk (b) in (c) odstavka 2 ali enakovredne finančne vrednosti teh prihodkov, je treba uporabiti za enega ali več naslednjih namenov:

- (a) zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vključno s prispevkom v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire in v Sklad za prilagajanje, kakor je bil določen na konferenci o podnebnih spremembah v Poznani (COP 14 in COP/MOP 4), prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in

razvoja ter demonstracijskih projektov za zmanjšanje emisij in prilagoditev podnebnim spremembam, vključno s sodelovanjem v pobudah v okviru Evropskega strateškega načrta za energetska tehnologija in evropskih tehnoloških platform;

- (b) razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Skupnosti v zvezi z uporabo 20 % obnovljivih virov energije do leta 2020, ter razvoj drugih tehnologij, ki prispevajo k prehodu na varno in trajnostno gospodarstvo z nizkimi emisijami CO₂ in pomoč za izpolnitev zaveze Skupnosti, da bo do leta 2020 povečala energetska učinkovitost za 20 %;
- (c) ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov in povečanje pogozdovanja ter obnove gozdov v državah v razvoju, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, prenos tehnologij in omogočanje prilaganja negativnim učinkom podnebnih sprememb v teh državah;
- (d) zajemanje CO₂ v gozdovih Skupnosti;
- (e) okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje CO₂, zlasti iz elektrarn na trdna fosilna goriva in vrste industrijskih sektorjev in delov sektorjev, vključno v tretjih državah;
- (f) spodbujanje prehoda na promet z nizkimi emisijami in javne vrste prometa;
- (g) financiranje raziskav in razvoja na področju energetske učinkovitosti in čistih tehnologij v sektorjih, za katere velja ta direktiva;
- (h) ukrepe, katerih namen je povečanje energetske učinkovitosti in izolacije ali zagotavljanje finančne podpore za obravnavo socialnih vprašanj v gospodinjstvih z nizkim ali srednjim prihodkom;
- (i) kritje administrativnih stroškov upravljanja sistema Skupnosti.

Države članice morajo izpolniti določbe iz tega odstavka, če imajo in izvajajo fiskalne politike ali politike finančne podpore, vključno zlasti v državah v razvoju, ali notranje regulatorne politike, ki spodbujajo finančno podporo, določeno za namene iz prvega pododstavka, in katerih vrednost je enaka vsaj 50 % prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic na dražbi iz odstavka 2, skupaj z vsemi prihodki, pridobljenimi s prodajo pravic na dražbi iz točk (b) in (c) odstavka 2.

Države članice obvestijo Komisijo o uporabi prihodkov in o ukrepih, sprejetih v skladu s tem odstavkom v svojih poročilih, ki jih predložijo v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES.

4. Do 30. junija 2010 Komisija sprejme uredbo o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe, da se zagotovi odprta, pregledna, usklajena in nediskriminatorna izvedba dražbe. Postopek bi zato moral biti predvidljiv, zlasti kar zadeva časovni načrt in zaporedje dražb ter ocenjene količine pravic, ki bodo na razpolago.

Dražbe se oblikujejo tako, da se zagotovi:

- (a) da imajo upravljavci ter predvsem morebitna mala in srednje velika podjetja, ki so vključena v sistem Skupnosti, poln, pravičen in enakovreden dostop;
- (b) da imajo vsi sodelujoči istočasno dostop do enakih informacij ter da sodelujoči ne ogrozijo delovanja dražbe;
- (c) da sta organizacija in udeležba na dražbah stroškovno učinkoviti in da se preprečijo nepravilni administrativni stroški; ter
- (d) dostop do pravic za male onesnaževalce.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Države članice poročajo o ustreznem izvajanju pravil dražbe za vsako dražbo, zlasti ob upoštevanju pravičnega in odprtega dostopa, preglednosti, oblikovanja cen ter tehničnih in operativnih vidikov. Ta poročila se predložijo v enem mesecu po zadevni dražbi in se objavijo na spletni strani Komisije.

5. Komisija nadzoruje delovanje evropskega trga ogljika. Vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju trga ogljika, vključno z izvajanjem dražb, likvidnostjo in količinami, s katerimi se trguje. Če je to potrebno, države članice zagotovijo, da so Komisiji predložene vse potrebne informacije vsaj dva meseca preden Komisija sprejme poročilo.“

(12) Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 10a

Prehodna pravila na ravni Skupnosti za usklajeno brezplačno dodelitev

1. Do 31. decembra 2010 Komisija sprejme polno usklajene izvedbene ukrepe na ravni Skupnosti za dodelitev pravic iz odstavkov 4, 5, 7 in 12, vključno z vsemi potrebnimi določbami za usklajeno uporabo odstavka 19.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Ukrepi iz prvega pododstavka, kolikor je mogoče, določijo ex-ante referenčne vrednosti celotne Skupnosti za zagotovitev, da se dodelitev opravi na način, ki spodbuja tehnologije za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in energetske učinkovitosti ob upoštevanju najučinkovitejših tehnologij, nadomestnih proizvodov, alternativnih proizvodnih postopkov, soproizvodnje z visokim izkoristkom, energetske učinkovite predelave odpadnih plinov, uporabe biomase ter zajemanja in shranjevanja CO₂, kjer so na voljo takšne zmogljivosti, da ne spodbuja povečanja emisij. Pravice v zvezi z morebitno proizvodnjo električne energije se ne dodelijo brezplačno, razen ko gre za primere, ki spadajo pod člen 10c, in električno energijo, proizvedeno iz odpadnih plinov.

Načeloma se za vsak sektor in del sektorja referenčne vrednosti izračunajo za proizvode in ne vhodne materiale, da se izboljša zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in prihranek energetske učinkovitosti v vsakem proizvodnem postopku zadevnega sektorja in dela sektorja.

Komisija bi se morala pri opredeljevanju načel za oblikovanje ex-ante referenčnih vrednosti v posameznih sektorjih in delih sektorjev posvetovati z ustreznimi udeleženci, skupaj z zadevnimi sektorji in deli sektorjev.

Komisija potem, ko Skupnost odobri mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ki vodi do obveznega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, primerljivih s tistimi v Skupnosti, te ukrepe pregleda za zagotovitev, da se brezplačna dodelitev opravi le tam, kjer je glede na ta sporazum popolnoma upravičena.

2. Pri opredeljevanju načel za oblikovanje ex-ante referenčnih vrednosti v posameznih sektorjih ali delih sektorjev mora biti začetna točka povprečni učinek 10 % najbolj učinkovitih naprav v sektorju ali delu sektorjev v Skupnosti v letih 2007 in 2008. Komisija se posvetuje z zainteresiranimi stranmi, skupaj z zadevnimi sektorji in deli sektorjev.

Uredbe, ki so v skladu s členoma 14 in 15, omogočijo usklajena pravila o spremljanju, poročanju in preverjanju emisij toplogrednih plinov, povezanih s proizvodnjo, glede določanja ex-ante referenčnih vrednosti.

3. Ob upoštevanju odstavkov 4 in 8 in ne glede na člen 10c se proizvajalcem električne energije, napravam za zajemanje CO₂, cevovodom za prenos CO₂ ali mestom za shranjevanje CO₂ ne dodelijo brezplačne pravice.

4. Brezplačne pravice se dodelijo za daljinsko ogrevanje in soproizvodnjo z visokim izkoristkom, kot jo opredeljuje Direktiva 2004/8/ES, za ekonomsko upravičljivo povpraševanje v zvezi s proizvodnjo toplotne ali hladilne energije. Vsako leto po letu 2013 se skupna dodelitev takšnim napravam glede proizvodnje te toplote popravi z linearnim faktorjem iz člena 9.

5. Največja letna količina pravic, ki je podlaga za izračun pravic za naprave, ki niso zajete v odstavku 3 in niso nove udeleženke na trgu, ne presega naslednje vsote:

- (a) letne skupne količine za Skupnost, kakor je določena v skladu s členom 9, pomnožena z deležem emisij naprav, za katere ne velja odstavek 3 pri povprečnih skupnih emisijah, preverjenih v obdobju 2005–2007 iz naprav, vključenih v sistem Skupnosti v obdobju 2008 do 2012, in
- (b) skupne povprečne letne preverjene emisije v obdobju 2005–2007 in popravljene z linearnim faktorjem iz člena 9, iz naprav, ki bodo v sistem Skupnosti vključene šele od leta 2013 in niso zajete v odstavku 3.

Po potrebi se uporabi enoten medsektorski korekcijski faktor.

6. Države članice lahko ravno tako sprejmejo finančne ukrepe v korist sektorjem ali delom sektorjev, za katere je ugotovljeno, da so izpostavljeni visokemu tveganju preemstitve emisij CO₂ zaradi stroškov, povezanih z emisijami toplogrednih plinov, vključenih v ceno električne energije, z namenom da se nadomesti te stroške, in kjer so ti finančni ukrepi v skladu z veljavnimi pravili državne pomoči in jih je treba sprejeti na tem področju.

Ti ukrepi temeljijo na ex-ante referenčnih vrednostih posrednih emisij CO₂ na enoto proizvodnje. Ex-ante referenčne vrednosti se izračunajo za določen sektor ali del sektorja kot proizvod porabe električne energije na enoto proizvodnje, ki ustreza najbolj učinkoviti razpoložljivi tehnologiji, in emisijami CO₂ ustrezne sestave proizvodnje električne energije.

7. Pet odstotkov skupne količine pravic za Skupnost, določene v skladu s členoma 9 in 9a za obdobje 2013–2020, se odstopi novim udeležencem kot največja količina, ki se jim lahko dodeli, v skladu s pravili, sprejetimi v skladu z odstavkom 1 tega člena. Pravice iz skupne rezerve Skupnosti, ki se v obdobju 2013–2020 niso dodelile novim udeležencem niti niso bile uporabljene v skladu z odstavki 8, 9 ali 10 tega člena, na dražbi prodajo države članice, ob upoštevanju ravni, do katere so naprave v državah članicah iz te rezerve bile upravičene, v skladu s členom 10(2), za podrobno ureditev in časovni okvir pa upoštevajo člen 10(4) in ustrezne izvedbene določbe.

Dodelitev se popravi z linearnim faktorjem iz člena 9.

Novim udeležencem se za katerokoli proizvodnjo električne energije pravice ne dodelijo brezplačno.

Do 31. decembra 2010 Komisija sprejme usklajena pravila, ki veljajo za opredelitev ‚novega udeleženca‘, zlasti kar zadeva opredelitev ‚bitvenega povečanja‘.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

8. Do 31. decembra 2015 bo v rezervi za nove udeležence 300 milijonov pravic za spodbujanje izgradnje in delovanja 12 komercialnih demonstracijskih projektov, katerih cilj je okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje (CCS) CO₂, kot tudi demonstracijski projekti inovativnih tehnologij obnovljivih virov na ozemlju Unije.

Pravice so na voljo za podpiranje demonstracijskih projektov, ki zagotavljajo razvoj na geografsko uravnoteženih ozemljih, za širok razpon tehnologij zajemanja in CCS in inovativnih tehnologij obnovljive energije, ki še niso komercialno donosne. Podelitev pravic bo odvisna od preverjenega izogibanja emisijam CO₂.

Projekti se izberejo na podlagi objektivnih in preglednih meril, ki vključujejo zahteve po izmenjavi znanja. Ta merila in ukrepi se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3) in bodo dostopni javnosti.

Pravice se prihranijo za projekte, ki izpolnjujejo merila iz tretjega pododstavka. Podpora tem projektom se zagotavlja prek držav članic in dopolnjuje izdatno sofinanciranje s strani upravljavca naprave. Prav tako jih lahko sofinancira zadevna država članica in drugi instrumenti. Noben projekt ne prejme podpore po mehanizmu iz tega odstavka, ki presega 15 % skupnega števila pravic, razpoložljivih za ta namen. Te pravice se upoštevajo v skladu z odstavkom 7.

9. Litva, ki se je v skladu s členom 1 Protokola št. 4 o jedrski elektrarni Ignalina v Litvi, priloženega k aktu o pristopu iz leta 2003, zavezala k zaprtju enote 2 jedrske elektrarne Ignalina do 31. decembra 2009, če bodo skupne preverjene emisije Litve v obdobju 2013–2015 v sistemu Skupnosti presegle vsoto brezplačnih pravic, dodeljenih napravam v Litvi za emisije proizvodnje električne energije v tem obdobju, in tri osmine pravic Litve za prodajo na dražbi za obdobje od 2013 do 2020, lahko zahteva pravice iz rezerve za nove udeležence za dražbo v skladu z uredbo iz člena 10(4). Najvišja vsota teh pravic je enaka presežnim emisijam v tem obdobju, če je ta presežek posledica povečanja emisij iz proizvodnje električne energije, minus vsaka količina pravic v tej državi članici v obdobju 2008–2012, ki je preseгла preverjene emisije v sistemu Skupnosti v Litvi v tem obdobju. Te pravice se upoštevajo v skladu z odstavkom 7.

10. Vse države članice, ki imajo električno omrežje povezano z Litvo in ki so v letu 2007 uvozile več kot 15 % svoje domače električne porabe iz Litve za lastno porabo ter v katerih so emisije narasle zaradi naložb v novo proizvodnjo električne energije, lahko smiselno uporabljajo odstavke 9 pod pogoji iz navedenega odstavka.

11. Ob upoštevanju člena 10b znaša količina pravic, dodeljena brezplačno v okviru odstavkov 4 do 7 tega člena leta 2013, 80 % količine, določene v skladu z ukrepi iz odstavka 1. Nato se količina brezplačno dodeljenih pravic vsako leto zmanjšuje za enak znesek do 30 % količine brezplačno dodeljenih pravic leta 2020, z namenom, da leta 2027 pravice ne bi bile več dodeljene brezplačno.

12. Ob upoštevanju člena 10b se leta 2013 in v vsakem nadaljnjem letu do leta 2020, napravam v sektorjih ali delih sektorjev, ki so izpostavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, v skladu z odstavkom 1 brezplačno dodelijo pravice v višini 100 % količine, določene v skladu z ukrepi iz odstavka 1.

13. Komisija do 31. decembra 2009 in vsakih 5 let po tem datumu po razpravi v Evropskem svetu določi seznam sektorjev ali delov sektorjev iz odstavka 12 na podlagi meril iz odstavkov 14 do 17.

Komisija lahko vsako leto na lastno pobudo ali na zahtevo države članice na seznam iz prvega pododstavka vključi sektor ali del sektorja, če je z analitičnim poročilom mogoče dokazati, da ta sektor ali del sektorja po spremembi, ki znatno vpliva na njegove dejavnosti, ustreza merilom iz odstavkov 14 do 17.

Za namen izvajanja tega člena se Komisija posvetuje z državami članicami, zadevnimi sektorji ali deli sektorjev in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

14. Komisija zaradi določitve sektorja ali delov sektorjev iz odstavka 12 oceni na ravni Skupnosti kolikšna je verjetnost za zadevni sektor ali del sektorja, da na ustrezni ravni razčlenitve prenese neposredni strošek potrebnih pravic in posredne stroške višjih cen električne energije, ki so posledica izvajanja te direktive, na cene proizvodov brez večje izgube tržnega deleža na račun naprav zunaj Skupnosti, ki so manj učinkovite glede emisij CO₂. Te ocene temeljijo na povprečni ceni ogljika v skladu z oceno vpliva Komisije, ki spremlja Svezhenj izvedbenih ukrepov za cilje EU o podnebnih spremembah in obnovljivi energiji za leto 2020 in če so razpoložljivi, na podatkih o trgovanju, proizvodnji in dodani vrednosti iz zadnjih treh let za posamezen sektor ali del sektorja.

15. Sektor ali del sektorja velja za izpostavljen visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, če:

- (a) bi vsota neposrednih in posrednih dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi izvajanja te direktive, lahko povzročila znatno povečanje stroškov proizvodnje, izračunanih kot delež bruto dodane vrednosti, za najmanj 5 %; in
- (b) intenzivnost trgovine s tretjimi državami, opredeljena kot razmerje med skupno vrednostjo izvoza tretjim državam plus z vrednostjo uvoza iz tretjih držav in skupno tržno velikostjo za Skupnost (letni promet in skupni uvoz iz tretjih držav), presega 10 %.

16. Ne glede na odstavek 15 sektor ali del sektorja tudi velja za izpostavljen visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, če:

- (a) bi vsota neposrednih in posrednih dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi izvajanja te direktive, lahko povzročila zelo visoko povečanje stroškov proizvodnje, izračunanih kot delež bruto dodane vrednosti, za najmanj 30 %; ali
- (b) intenzivnost trgovine s tretjimi državami, opredeljena kot razmerje med skupno vrednostjo izvoza tretjim državam plus z vrednostjo uvoza iz tretjih držav in skupno tržno velikostjo za Skupnost (letni promet in skupni uvoz iz tretjih držav), presega 30 %.

17. Seznam iz odstavka 13 se lahko dopolni po končani oceni kakovosti, pri tem pa se, kadar so ustrezni podatki na voljo, upoštevajo naslednja merila:

- (a) verjetnost, da bi posamezne naprave v zadevnem sektorju in/ali delu sektorja zmanjšale emisije ali porabo električne energije, vključno s povečanjem proizvodnih stroškov, če je potrebno, ki so lahko posledica s tem povezanih naložb, na primer na podlagi najučinkovitejših tehnologij;
- (b) sedanje in pričakovane tržne strukture, tudi ko trgovinska izpostavljenost ali neposredni in posredni stroški povečajo stopnje, ki so blizu pragovne vrednosti iz odstavka 16;
- (c) stopnjo dobička kot potencialni kazalnik dolgoročnih naložb ali odločitev za premestitev.

18. Seznam iz odstavka 13 se določi ob upoštevanju, kjer so ustrezni podatki na voljo, naslednjega:

- (a) stopnje zavezanosti tretjih držav, ki predstavljajo odločilni delež svetovne proizvodnje v sektorjih in delih sektorjev, za katere se šteje, da so izpostavljeni tveganju premestitve emisij CO₂, k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v zadevnih sektorjih in

delih sektorjev in v meri, primerljivi s Skupnostjo ter v enakem časovnem okviru; in

- (b) v kolikšni meri je učinkovitost naprav glede emisij ogljika v teh državah primerljiva z učinkovitostjo v Skupnosti.

19. Za naprave, ki so prenehale opravljati dejavnosti, brezplačna dodelitev pravic ni možna, razen če upravljavec pristojnemu organu dokaže, da bo proizvodnja v tej napravi v določenem in razumnem času ponovno oživila. Naprave, katerim je dovoljenje za emisije toplogrednih plinov prenehalo veljati ali pa je bilo preklicano, in naprave, katerih obratovanje ali ponovni zagon tehnično ni mogoč, veljajo kot naprave, ki so prenehale opravljati svoje dejavnosti.

20. Komisija kot del ukrepov, sprejetih v skladu z odstavkom 1, vključi ukrepe za določanje naprav, ki so deloma prenehale obratovati ali so znatno zmanjšale svojo zmogljivost, in, če je potrebno, ustrezne ukrepe za prilagoditev stopnje brezplačnih pravic, ki so jim bile dodeljene.

Člen 10b

Ukrepi za podporo nekaterim energetske intenzivnim industrijam v primeru premestitve emisij CO₂

1. Komisija glede na rezultat mednarodnih pogajanj in obseg njihovega vpliva na zmanjšanje svetovnih emisij toplogrednih plinov ter po posvetovanju z vsemi zadevnimi socialnimi partnerji do 30. junija 2010 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu analitično poročilo, ki ocenjuje položaj glede energetske intenzivnih sektorjev ali delov sektorjev, za katere je bilo ugotovljeno, da so izpostavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂. Poročilo se priložijo morebitni ustrezni predlogi, ki lahko vključujejo:

- (a) prilagoditev deleža pravic, ki so jih sektorji ali deli sektorjev iz člena 10a prejeli brezplačno;
- (b) vključitev uvoznikov proizvodov, proizvedenih v sektorjih ali delih sektorjev iz člena 10a, v sistem Skupnosti;
- (c) oceno vpliva premestitve emisij CO₂ na energetske varnost držav članic, zlasti kjer so električne povezave z ostalo Unijo nezadostne in kjer obstajajo električne povezave s tretjimi državami, ter s tem povezane ustrezne ukrepe.

Morebitni pravno zavezujoči sektorski sporazumi, ki vodijo do zmanjšanja svetovnih emisij toplogrednih plinov v obsegu, ki je potreben za učinkovito reševanje podnebni sprememb in ki ga je mogoče spremljati in preverjati ter ki se ob upoštevanju obveznih izvedbenih določb upošteva pri proučevanju ustreznih ukrepov.

2. Komisija do 31. marca 2011 oceni, ali sklepi o deležu pravic, ki jih sektorji ali deli sektorjev pridobijo brezplačno v skladu z odstavkom 1, vključno z učinkom določitve ex-ante referenčnih vrednosti v skladu s členom 10a(2), lahko bistveno vplivajo na količino pravic, ki jih na dražbi prodajo države članice v skladu s členom 10(2)(b), v primerjavi z možnostjo prodaje vseh pravic na dražbi za vse sektorje leta 2020. Če je potrebno, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezne predloge ob upoštevanju možnih učinkov na porazdelitev teh predlogov.

Člen 10c

Možnost prehodne brezplačne dodelitve pravic za modernizacijo proizvodnje električne energije

1. Z odstopanjem od člena 10a(1) do (5) lahko država članica napravam za proizvodnjo električne energije, ki so obratovalle pred 31. decembrom 2008, ali napravam za proizvodnjo električne energije, za katere se je naložbeni proces fizično začel že pred istim datumom, dodeli prehodno brezplačno dodeljene pravice, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) leta 2007 nacionalno električno omrežje ni bilo neposredno ali posredno povezano s povezanim omrežnim sistemom, ki ga upravlja Unija za koordinacijo prenosa električne energije (UCTE);
- (b) leta 2007 je bilo nacionalno električno omrežje le neposredno ali posredno povezano z omrežjem, ki ga UCTE prek enosmernega daljnovoda, katerega zmogljivost ne presega 400 MW; ali
- (c) leta 2006 je bilo več kot 30 % električne energije proizvedene iz enega fosilnega goriva in BDP na prebivalca po tržni ceni ni presegel 50 % povprečnega BDP na prebivalca po tržnih cenah v Skupnosti.

Zadevna država članica predloži Komisiji nacionalni načrt, ki predvideva naložbe v dodatno opremljanje in nadgradnjo infrastrukture ter v čiste tehnologije. Nacionalni načrt zagotovi tudi diverzifikacijo mešanice energetskega virov in virov oskrbe v znesku, ki je najmanj enak tržni vrednosti brezplačne dodelitve glede predvidene naložbe, ob upoštevanju potrebe po čim večji omejitvi neposredno povezanega dvigovanja cen. Vsako leto predloži zadevna država članica Komisiji poročilo o opravljenih naložbah za nadgradnjo infrastrukture in čiste tehnologije. Naložbe, izvedene od 25. junij 2009, se lahko štejejo za ta namen.

2. Prehodne brezplačne dodelitve se odštejejo od količine pravic, ki bi jih država članica sicer prodala na dražbi v skladu s členom 10(2). Leta 2013 skupna prehodna brezplačna dodelitev ne presega 70 % letnih povprečnih preverjenih emisij za obdobje 2005–2007 takšnih proizvajalcev električne energije za znesek, ki ustreza končni bruto

domači porabi zadevne države članice in se po tem letu počasno zmanjša, tako da leta 2020 ne bo več brezplačnih dodelitev. Za države članice, ki niso sodelovale v sistemu Skupnosti leta 2005, se zadevni delež emisij izračuna s pomočjo njihovih emisij v letu 2007, ki so bile preverjene v okviru sistema Skupnosti.

Zadevna država članica lahko določi, da pravice, dodeljene v skladu s tem členom, lahko uporabljajo le upravljavci zadevnih naprav za predajo pravic v skladu s členom 12(3) glede na emisije iste naprave v letu, za katero so pravice dodeljene.

3. Dodelitve upravljavcem temeljijo na dodelitvi na podlagi preverjenih emisij v obdobju 2005–2007 ali na ex-ante analizi učinkovitosti na podlagi ponderiranega povprečja ravni emisij proizvodnje električne energije, ki je najbolj učinkovita v smislu emisij toplogrednih plinov, in je zajeta v sistemu Skupnosti za naprave, ki uporabljajo različna goriva. Ponderiranje lahko odraža deleže različnih goriv v proizvodnji električne energije v zadevni državi članici. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2) zagotovi ustrezne smernice za zagotovitev, da metodologija dodeljevanja ne povzroči neupravičenega izkrivljanja konkurence in zmanjša negativne učinke na spodbude za zmanjševanje emisij.

4. Vsaka država članica, ki uporablja ta člen, od proizvajalcev električne energije in od upravljavcev omrežij, ki imajo od tega koristi, zahteva, da vsakih 12 mesecev poročajo o izvajanju naložb iz nacionalnih načrtov. Države članice o tem poročajo Komisiji ter ta poročila objavijo.

5. Vsaka država članica, ki namerava dodeliti pravice na podlagi tega člena, do 30. septembra 2011 predloži Komisiji vlogo, ki vsebuje predlagano metodologijo dodeljevanja in posamezne dodelitve. Vloga vsebuje:

- (a) dokaz, da država članica izpolnjuje vsaj enega izmed pogojev iz odstavka 1;
- (b) seznam naprav, zajetih v vlogo, in znesek pravic, ki se jih dodeli vsaki napravi v skladu z odstavkom 3 in smernicami Komisije;
- (c) nacionalni načrt iz drugega pododstavka odstavka 1;
- (d) določbe za spremljanje in izvedbo ob upoštevanju predvidenih naložb v skladu z nacionalnim načrtom;
- (e) informacije, ki dokazujejo, da dodelitve ne ustvarjajo neupravičenega izkrivljanja konkurence.

6. Komisija oceni vlogo na podlagi elementov iz odstavka 5 in jo lahko zavrne v celoti ali delno v šestih mesecih od prejema ustreznih informacij.

7. Dve leti pred koncem obdobja, v katerem lahko država članica napravam za proizvodnjo električne energije, ki so delovale pred 31. decembrom 2008, dodeli prehodne brezplačne pravice, Komisija oceni napredek, dosežen pri izvajanju nacionalnega načrta. Če Komisija na zahtevo zadevne države članice oceni, da je morda treba podaljšati to obdobje, lahko Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezne predloge, vključno s pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v primeru podaljšanja tega obdobja.“;

(13) Člena 11 in 11a se nadomestita z naslednjim:

„Člen 11

Nacionalni izvedbeni ukrepi

1. Vsaka država članica objavi in Komisiji do 30. septembra 2011 predloži seznam naprav, ki jih zajema ta direktiva na njenem ozemlju, in kakršnih koli brezplačnih dodelitev posameznim napravam na njenem ozemlju, izračunanih v skladu s pravili iz členov 10a(1) in 10c.

2. Pristojni organi do 28. februarja vsako leto izdajo količino pravic, ki naj bi se dodelile v zadevnem letu, izračunanih v skladu s členoma 10, 10a in 10c.

3. Države članice ne smejo izdati brezplačnih pravic iz odstavka 2 napravam, katerim je Komisija zavrnila vpis na seznam iz odstavka 1.

Člen 11a

Uporaba CER in ERU iz projektnih dejavnosti v sistemu Skupnosti pred začetkom veljavnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah

1. Brez poseganja v uporabo člena 28(3) in (4) se uporabljajo odstavki 2 do 7 tega člena.

2. Če raven uporabe CER in ERU, ki jo država članica dovoljuje upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov za obdobje 2008–2012 ni že izkoriščena, ali če je v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov, lahko upravljavci pristojni organ zaprosijo, da jim pravice, ki so veljavne od leta 2013 naprej, izda v zameno za CER in ERU, izdane za zmanjšanje emisij do leta 2012, iz vrst projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012.

Pristojni organ do 31. marca 2015 izvede takšno izmenjavo na podlagi zahtevka.

3. Če raven uporabe CER in ERU, ki so jo države članice za obdobje 2008–2012 dovolile upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov, ni izkoriščena, ali če je bila v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov, pristojni organi upravljavcem dovolijo, da zamenjajo CER in ERU iz projektov, ki so bili registrirani pred letom 2013, izdane za zmanjšanje emisij od leta 2013 naprej, za pravice, ki veljajo od leta 2013 naprej.

Prvi pododstavek se uporablja za CER in ERU za vse vrste projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012.

4. Če raven uporabe CER in ERU, ki so jo države članice za obdobje 2008–2012 dovolile upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov, ni izkoriščena, ali če je bila v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov, pristojni organi upravljavcem dovolijo, da zamenjajo CER, izdane za zmanjšanje emisij od leta 2013 naprej, za pravice iz novih projektov, ki so se začeli od leta 2013 naprej v LDC.

Prvi pododstavek se uporablja za CER za vse vrste projektov, ki se lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012, dokler navedene države ne ratificirajo ustreznega sporazuma s Skupnostjo ali do leta 2020, pri čemer se upošteva zgodnejši datum.

5. Če raven uporabe CER in ERU, ki so jo države članice za obdobje 2008–2012 dovolile upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov, ni izkoriščena, ali če je bila v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov in če se pogajanja za mednarodni sporazum o podnebnih spremembah ne zaključijo do 31. decembra 2009, se lahko dobropisi iz projektov ali drugih dejavnosti za zmanjšanje emisij uporabijo v sistemu Skupnosti v skladu s sporazumi, sklenjenimi s tretjimi državami, pri čemer se določi raven uporabe. Upravljavci lahko v skladu s takšnimi sporazumi uporabijo dobropise iz projektnih dejavnosti v teh tretjih državah, da izpolnijo svoje obveznosti v okviru sistema Skupnosti.

6. Sporazumi iz odstavka 5 določijo uporabo dobropisov v sistemu Skupnosti iz projektov, ki so primerni za uporabo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012, vključno s tehnologijami obnovljivih virov ali tehnologijami energetske učinkovitosti, ki spodbujajo tehnološki prenos in trajnostni razvoj. Vsak tak sporazum lahko tudi določi uporabo dobropisov iz projektov, kjer je uporabljeno izhodišče pod ravniyo brezplačne dodelitve v okviru ukrepov iz člena 10a ali pod ravnmi, ki jih zahteva zakonodaja Skupnosti.

7. Ko je mednarodni sporazum o podnebnih spremembah dosežen, se od 1. januarja 2013 v sistem Skupnosti sprejemajo le dobropisi iz projektov od tretjih držav, ki so mednarodni sporazum ratificirale.

8. Vsem obstoječim upravljavcem se dovoli uporaba dobropisov v obdobju od leta 2008 do 2020 do zneska, ki jim je bil odobren za obdobje 2008–2012, ali do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni manjši od 11 % njihove dodelitve v obdobju 2008–2012; uporabi se višji znesek.

Upravljalci lahko uporabijo dobropise nad 11 % iz prvega pododstavka do določenega zneska, kar ima za posledico, da so njihove skupne brezplačne dodelitve za obdobje 2008–2012 in skupne pravice do dobropisov iz projektov enake določenemu odstotku njihovih preverjenih emisij v obdobju 2005–2007.

Novi udeleženci, vključno z novimi udeleženci v obdobju 2008–2012, ki niso prejeli niti brezplačnih pravic niti pravic za uporabo dobropisov iz projektov CER in ERU v obdobju 2008–2012, in novi sektorji lahko uporabijo dobropise do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 4,5 % njihovih preverjenih emisij v obdobju 2013–2020. Operatorji zrakoplovov lahko uporabijo dobropise do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 1,5 % njihovih preverjenih emisij v obdobju 2013–2020.

Sprejmejo se ukrepi za določitev natančnih odstotkov, ki se uporabljajo v skladu s prvim, drugim in tretjim pododstavkom. Vsaj tretjina dodatnega zneska, ki se porazdeli med obstoječe upravljavce poleg prvega odstotka iz prvega pododstavka, se porazdeli med upravljavce, ki so imeli najnižjo raven skupne povprečne brezplačne dodelitve in uporabe dobropisov iz projektov v obdobju 2008–2012.

Ti ukrepi zagotovijo, da skupna dovoljena uporaba dobropisov ne preseže 50 % zmanjšanj na ravni Skupnosti pod ravni iz leta 2005 v obstoječih sektorjih v okviru sistema Skupnosti v obdobju 2008–2020 in 50 % zmanjšanj na ravni Skupnosti pod ravnimi novih sektorjev in letalstva iz leta 2005 od datuma njihove vključitve v sistem Skupnosti do leta 2020.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

9. Od 1. januarja 2013 dalje se lahko uporabijo ukrepi za omejitev uporabe določenih dobropisov iz nekaterih vrst projektov.

V teh ukrepih je določen tudi datum, od katerega je uporaba dobropisov iz odstavkov od 1 do 4 v skladu s temi ukrepi. Ta datum je najmanj šest mesecev od sprejetja teh ukrepov ali najpozneje tri leta po njihovem sprejetju.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3). Komisija preuči možnost, da odboru predloži osnutke ukrepov, ki jih je treba sprejeti, če država članica to zahteva.“

(14) V členu 11b(1) se doda naslednji pododstavek:

„Skupnost in njene države članice odobrijo le projektne dejavnosti, v katerih imajo vsi projektni udeleženci sedež bodisi v državi, ki je sklenila mednarodni sporazum v zvezi s takšnimi projekti, bodisi v državi ali podzvezni ali regionalni enoti, ki je povezana s sistemom Skupnosti v skladu s členom 25.“

(15) Člen 12 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija do 31. decembra 2010 preuči, ali je trg s pravicami do emisij dovolj zaščiten pred trgovanjem z notranjimi informacijami ali tržno manipulacijo, ter po potrebi pripravi predloge, da se takšna zaščita zagotovi. Ustrezne določbe iz Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (*) se lahko uporabijo z vsemi ustreznimi prilagoditvami, potrebnimi za njihovo uporabo v trgovini z osnovnimi proizvodi.

(*) UL L 96, 12.4.2003, str. 16.“

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. V zvezi z emisijami, ki so bile preverjeno zajete in prenesene v napravo za trajno skladiščenje z veljavnim dovoljenjem v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*), ne sme priti do obvezne predaje pravic.

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114.“

(c) doda se naslednji odstavek:

„5. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v člen 10c.“

(16) Člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Veljavnost pravic

1. Pravice, izdane od 1. januarja 2013 naprej, so veljavne za emisije osemletnih obdobj s pričetkom od 1. januarja 2013.

2. Štiri mesece po začetku vsakega obdobja iz odstavka 1 pristojni organ ukine pravice, ki ne veljajo več in niso bile predane in ukinjene v skladu s členom 12.

Države članice izdajo pravice osebam za tekoče obdobje, da nadomestijo kakršne koli pravice teh oseb, ki so bile ukinjene v skladu s prvim pododstavkom.“

(17) Člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Spremljanje in poročanje o emisijah

1. Do 31. decembra 2011 Komisija sprejme uredbo za spremljanje in poročanje o emisijah ter, če je ustrezno, podatkih o dejavnostih, za dejavnosti, naštete v Prilogi I, za spremljanje in poročanje podatkov o tonskih kilometrih, ter poročanje o njih za namene vloge v skladu s členom 3e ali 3f, ki temeljijo na načelih za spremljanje in poročanje, določenih v Prilogi IV, ter podrobno opredeli potencialne globalnega segrevanja ozračja za posamezne toplogredne pline v zahtevah za spremljanje in poročanje o emisijah za te pline.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

2. Uredba iz odstavka 1 upošteva najbolj točne in najnovejše znanstvene dokaze, ki so na voljo, zlasti s strani IPCC, in lahko tudi podrobno opredeli zahteve za upravljavce glede poročanja o emisijah, povezanih s proizvodnjo blaga v energetske intenzivnih sektorjih, ki so lahko podvržene mednarodni konkurenci. Navedena uredba lahko opredeli tudi zahtevo, da takšne informacije preverijo neodvisni izvajalci.

Te zahteve lahko zajemajo poročanje o ravnih emisij iz proizvodnje električne energije, za katere velja sistem Skupnosti v povezavi s proizvodnjo takšnega blaga.

3. Države članice zagotovijo, da vsak upravljavec naprave ali operator zrakoplova spremlja in poroča pristojnemu organu o emisijah iz te naprave ali, od 1. januarja 2010, zrakoplova, ki ga upravlja, v vsakem koledarskem letu po koncu tega leta v skladu z uredbo iz odstavka 1.

4. Uredba iz odstavka 1 lahko vključuje zahteve glede uporabe avtomatskih sistemov in oblik izmenjave podatkov, da se uskladijo komunikacija o načrtu spremljanja, letno poročilo o emisijah in dejavnosti preverjanja med upravljavcem naprave, preveriteljem in pristojnimi organi.“

(18) Člen 15 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Preverjanje in akreditacija“

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„Do 31. decembra 2011 Komisija sprejme uredbo za preverjanje poročil o emisijah na podlagi načel iz Priloge V, ter za akreditacijo in nadzor preveriteljev. Ta uredba določa ustrezne pogoje za akreditacijo in preklic akreditacije, za vzajemno priznavanje ter po potrebi za medsebojni pregled akreditacijskih organov.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).“

(19) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Razkrivanje podatkov in poslovna skrivnost

Države članice in Komisija zagotovijo, da so vse odločbe in poročila v zvezi s količino in dodelitvijo pravic ter spremljanjem, poročanjem in preverjanjem emisij razkrite takoj in na urejen način, ki zagotavlja nediskriminatoren dostop do njih.

Podatki, za katere velja poslovna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen na podlagi veljavnih zakonov ali drugih predpisov.“

(20) V členu 16 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Kazen za presežne emisije v zvezi s pravicami, izdanimi od 1. januarja 2013 naprej, se poveča v skladu z evropskim indeksom cen življenjskih potrebščin.“

(21) Člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pravice, izdane od 1. januarja 2012 dalje, se vodijo v registru Skupnosti za izvajanje postopkov vodjenja računov, odprtih v državi članici, ter dodeljevanje, predajo in ukinitve pravic v okviru uredbe Komisije, navedene v odstavku 3.

Vsaka država je zmožna izvajati operacije, odobrene v okviru UNFCCC ali Kjotskega protokola.“

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Uredba, navedena v odstavku 3, vsebuje ustrezne modalitete, da lahko register Skupnosti izvaja transakcije in druge dejavnosti za izvajanje ureditve iz člena 25(1b). Navedena uredba vključuje tudi postopke za spremembo in izredno upravljanje registra Skupnosti v zvezi z vprašanji iz odstavka 1 tega člena. Vsebuje ustrezne modalitete, na podlagi katerih se v registru Skupnosti zagotovi, da države članice lahko dajejo pobude o izboljšanju učinkovitosti, vodenju upravnih stroškov in ukrepov nadzora kakovosti.“

(22) Člen 21 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„V tem poročilu se posebna pozornost nameni ureditvi dodelitve pravic, delovanju registrov, uporabi izvedbenih ukrepov za spremljanje in poročanje, preverjanju in akreditaciji ter zadevam, povezanim s skladnostjo s to direktivo, ter morebitni fiskalni obravnavi pravic.“

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija organizira izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic v zvezi z razvojem na področju dodelitve, uporabe ERU in CER v sistemu Skupnosti, delovanja registrov, spremljanja, poročanja, preverjanja, akreditacije, informacijske tehnologije in usklajenosti s to direktivo.“

(23) Člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

Spremembe prilog

Z izjemo prilog I, IIa in IIb se priloge k tej direktivi lahko spremenijo glede na poročila, predvidena v členu 21, in izkušnje pri uporabi te direktive. Priloge IV in V se lahko spremenita, da bi se izboljšalo spremljanje, poročanje in preverjanje emisij.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).“

(24) V členu 23 se doda naslednji odstavek:

„4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.“;

(25) Člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

Postopki za enostransko vključitev dodatnih dejavnosti in plinov

1. Od leta 2008 lahko države članice uporabijo trgovanje s pravicami do emisij v skladu s to direktivo za dejavnosti in toplogredne pline, ki niso navedeni v Prilogi I, ob upoštevanju vseh ustreznih meril, zlasti učinkov na notranji trg, možnih izkrivljanj konkurence, okoljske celovitosti sistema Skupnosti in zanesljivosti načrtovanega sistema spremljanja in poročanja pod pogojem, da vključitev takih dejavnosti in toplogrednih plinov odobri Komisija:

(a) v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(2), če se vključitev nanaša na naprave, ki niso zajete v Prilogi I; ali

(b) v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3), če se vključitev nanaša na dejavnosti in toplogredne pline, ki niso naštet v Prilogi I. Ti ukrepi so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem.

2. Če je odobrena vključitev dodatnih dejavnosti in plinov, lahko Komisija istočasno odobri dodelitev dodatnih pravic in pooblasti druge države članice, da vključijo te dodatne dejavnosti in pline.

3. Na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice se lahko sprejme uredba o spremljanju in poročanju za emisije iz dejavnosti, naprave in toplogredne pline, ki niso navedeni kot kombinacija v Prilogi I, če se spremljanje in poročanje lahko izvedeta z zadostno točnostjo.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).“

(26) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 24a

Usklajena pravila za projekte, ki zmanjšujejo emisije

1. Poleg vključitev iz člena 24 se lahko sprejmejo izvedbeni ukrepi za izdajanje pravic ali dobropisov v zvezi s projekti, ki jih upravljajo države članice in ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, za katere ne velja sistem Skupnosti.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Takšni ukrepi ne smejo imeti za posledico dvojno štetje zmanjšanja emisij niti ovirati izvajanja drugih ukrepov politik za zmanjšanje emisij, ki niso vključene v sistem Skupnosti. Ukrepi se sprejmejo le, če vključitev ni možna v skladu s členom 24, naslednji pregled sistema Skupnosti pa obravnava usklajevanje obsega teh emisij v celotni Skupnosti.

2. Lahko se sprejme izvedbene ukrepe, ki določijo podrobnosti za odobritev dobropisov projektom na ravni Skupnosti iz odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

3. Država članica lahko zavrne dodelitev pravic ali dobropisov za nekatere vrste projektov, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov na njenem ozemlju.

Takšni projekti se bodo izvajali na podlagi soglasja države članice, v kateri projekt poteka.“

(27) V člen 25 se vstavi naslednja odstavka:

„1a. Lahko se sklenejo sporazumi za vzajemno priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in primerljivimi obveznimi sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov, ki imajo vzpostavljene omejitve absolutnih emisij v kateri koli drugi državi ali v podveznih ali regionalnih enotah.

1b. Lahko se sklenejo neobvezujoči sporazumi s tretjimi državami ali s podveznimi ali regionalnimi enotami za zagotovitev upravne in tehnične usklajenosti glede pravic v sistemu Skupnosti ali drugih obveznih sistemih trgovanja z emisijami z omejitvami absolutnih emisij.“

(28) Členi 27, 28 in 29 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 27

Izključitev malih naprav, ki so predmet enakovrednih ukrepov

1. Po posvetovanju z upravljavcem lahko države članice iz sistema Skupnosti izključijo naprave, katerih emisije v poročilu pristojnemu organu so manjše od 25 000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida in imajo med izvajanjem dejavnosti izgorevanja nazivno vhodno toplotno moč pod 35 MW brez emisij iz biomase v vsakem od predhodnih treh

let pred obvestilom iz točke (a) in ki so predmet ukrepov, ki bodo dosegli enakovreden prispevek k zmanjšanju emisij, če zadevna država članica upošteva naslednje pogoje:

(a) Komisijo obvesti o vsaki takšni napravi, pri čemer podrobno opredeli sprejete enakovredne ukrepe, ki se uporabljajo za to napravo, s katerimi bo dosežen enakovreden prispevek k zmanjšanju emisije, še pred rokom za predložitev seznama naprav v skladu s členom 11(1) in najpozneje, ko se ta seznam predloži Komisiji;

(b) potrdi, da je vzpostavljena ureditev spremljanja, da se oceni, ali katera koli naprava v katerem koli koledarskem letu izpušča 25 000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase. Države članice lahko v skladu s členom 14 dovolijo poenostavljene postopke spremljanja, poročanja in preverjanja za naprave, katerih povprečna emisija med letoma 2008 in 2010 ne presega 5 000 ton letno;

(c) če katera koli naprava v katerem koli koledarskem letu izpušča 25 000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase ali če ukrepi, ki se uporabljajo za to napravo, s katerimi bo dosežen enakovreden prispevek k zmanjšanju emisij, niso več vzpostavljeni, potrdi, da bo naprava ponovno vključena v sistem Skupnosti;

(d) objavi informacije iz točk (a), (b) in (c) za pripombe javnosti.

Izključijo se lahko tudi bolnišnice, če sprejmejo enakovredne ukrepe.

2. Če po treh mesecih od datuma objave za pripombe javnosti Komisija v nadaljnjih šestih mesecih ne poda ugovora, se izključitev šteje za odobreno.

Po predaji pravic v zvezi z obdobjem, v katerem je naprava v sistemu Skupnosti, je naprava izključena, država članica pa ji ne izdaja več brezplačnih pravic v skladu s členom 10a.

3. Kadar se naprava v skladu z odstavkom 1(c) ponovno vključi v sistem Skupnosti, se vse pravice, ki so bile dodeljene skladno s členom 10a, priznajo, začeni s letom ponovne vključitve. Pravice, dodeljene tem napravam, se odštejejo od količine pravic, s katerimi bo v skladu s členom 10(2) država članica, v kateri je naprava, trgovala na dražbi.

Vse takšne naprave ostanejo v sistemu Skupnosti v preostalem delu obdobja trgovanja.

4. Za naprave, ki v obdobju 2008–2012 niso bile vključene v sistem Skupnosti, se lahko uporabljajo poenostavljene zahteve za spremljanje, poročanje in preverjanje za določanje emisij v treh letih pred obvestilom iz odstavka 1(a).

Člen 28

Prilagoditve, ki bodo veljale, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah

1. V treh mesecih od podpisa Skupnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki do leta 2020 vodi do obveznega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z ravno iz leta 1990, kar se kaže tudi v zavezi o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007, Komisija predloži poročilo, v katerem oceni zlasti naslednje dejavnike:

- (a) naravo ukrepov, ki so bili dogovorjeni v okviru mednarodnih pogajanj, ter zaveze za zmanjšanje emisij, primerljive zmanjšanju v Skupnosti, ki so jih sprejele druge razvite države, ter zaveze gospodarsko naprednejših držav v razvoju, da bodo ustrezno prispevale glede na svojo odgovornost in zmožnosti;
- (b) vplive mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah in posledično možnosti, ki so potrebne na ravni Skupnosti, da se premakne k bolj ambicioznemu cilju 30 % zmanjšanja na uravnotežen, pregleden in enakopraven način, ob upoštevanju dela, opravljenega v prvem obdobju obveznosti po Kjotskem protokolu;
- (c) konkurenčnost predelovalne industrije Skupnosti v zvezi tveganjem premostitve emisij CO₂;
- (d) učinek mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah na druge gospodarske sektorje Skupnosti;
- (e) posledice za kmetijski sektor Skupnosti, vključno s tveganjem premostitve emisij CO₂;
- (f) primerne načine za vključevanje emisij in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom v Skupnosti;
- (g) pogozdovanje, obnovo gozdov, preprečevanje krčenja in propadanja gozdov v tretjih državah v primeru, da se s tem v zvezi oblikuje mednarodno priznan sistem;
- (h) potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Skupnosti zaradi zavez Skupnosti in držav članic k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov.

2. Na podlagi poročila iz odstavka 1 Komisija, če je to primerno, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu zakonodajni predlog za spremembo te direktive v skladu z odstavkom 1, z namenom, da bi direktiva o spremembi začela veljati po tem, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ob upoštevanju zaveze o zmanjšanju emisij, ki jih je treba izpolniti v okviru tega sporazuma.

Predlog temelji na načelih preglednosti, gospodarske in stroškovne učinkovitosti, pravičnosti in solidarnosti pri porazdelitvi prizadevanj med državami članicami.

3. Predlog po potrebi omogoči upravljavcem, da poleg dobropisov, predvidenih s to direktivo, uporabijo CER, ERU ali druge odobrene dobropise tretjih držav, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah.

4. Predlog po potrebi vključuje tudi druge ukrepe, ki so potrebni za doseganje obveznih zmanjšanj v skladu s členom 1 na pregleden, uravnotežen in pravičen način, ter zlasti izvedbene ukrepe, da določi uporabo dodatnih vrst dobropisov iz projektov s strani upravljavcev v sistemu Skupnosti poleg tistih iz odstavkov 2 do 5 člena 11a ali uporabo drugih ustreznih mehanizmov, ki so nastali v okviru mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, s strani teh upravljavcev.

5. Predlog vključuje ustrezne prehodne in odločilne ukrepe za obdobje do začetka veljavnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

Člen 29

Poročilo za zagotavljanje boljšega delovanja trga z ogljikom

Če ima na podlagi rednih poročil o trgu z ogljikom iz člena 10(5) Komisija na voljo dokaze, da trg z ogljikom ne deluje pravilno, predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilu lahko po potrebi priloži predloge za povečanje preglednosti trga z ogljikom in predloge ukrepov za izboljšanje njegovega delovanja.“;

(29) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 29a

Ukrepi v primeru pretiranega nihanja cen

1. Če cena pravic v več kot šestih zaporednih mesecih preseže trikratno povprečno ceno pravic na evropskem trgu ogljika v prejšnjih dveh letih, Komisija takoj skliče sestanek odbora, ustanovljenega v skladu s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES.

2. Če razvoj cen iz odstavka 1 ni skladen s spreminjajočimi se tržnimi temelji, se lahko ob upoštevanju stopnje razvoja cen sprejme enega od naslednjih ukrepov:

- (a) ukrep, ki državam članicam omogoča, da prenesejo na zgodnejši termin prodajo na dražbi tistega dela pravic, ki je temu namenjen.
- (b) ukrep, ki državam članicam omogoči prodajo na dražbi do 25 % preostalih pravic iz rezerve za nove udeležence.

Ti ukrepi se sprejmejo v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 23(4).

3. Vsi ukrepi v največji možni meri upoštevajo poročila, ki jih je Komisija predložila Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 29, kot tudi vse druge zadevne informacije, ki jih zagotovijo države članice.

4. Ureditve za uporabo teh določb so določene v uredbi, navedeni v členu 10(4).“;

(30) Priloga I se nadomesti z besedilom v Prilogi I k tej direktivi.

(31) Vstavita se prilogi IIa in IIb, kakor je določeno v Prilogi II k tej direktivi.

(32) Priloga III se črta.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do 31. decembra 2012 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

Vendar pa države članice do 31. decembra 2009 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 9a(2) Direktive 2003/87/ES, kot ga vstavlja člen 1(10) te direktive, in s členom 11 Direktive 2003/87/ES, kot ga spreminja člen 1(13) te direktive.

Države članice uporabljajo predpise iz prvega pododstavka od 1. januarja 2013. Države članice se v sprejetih predpisih iz prvega in drugega pododstavka sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o njih obvesti države članice.

Člen 3

Prehodna določba

Določbe Direktive 2003/87/ES, kakor so spremenjene z Direktivo 2004/101/ES, Direktivo 2008/101/ES in Uredbo (ES) št. 219/2009, se še naprej uporabljajo do 31. decembra 2012.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

P. NEČAS

PRILOGA I

Priloga I k Direktivi 2003/87/ES se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA I

VRSTE DEJAVNOSTI, ZA KATERE SE UPORABLJA TA DIREKTIVA

1. Za naprave ali dele naprav, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje novih izdelkov in procesov ter za naprave, ki uporabljajo izključno biomaso, ta direktiva ne velja.
2. Spodaj navedene pragovne vrednosti se v splošnem nanašajo na proizvodne zmogljivosti ali obseg proizvodnje. Če se v istem obratu opravlja več dejavnosti, zajetih v isti vrsti, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo.
3. Ko se izračuna skupna nazivna vhodna toplotna moč neke naprave, da se odloči o njeni vključitvi v sistem Skupnosti, se sešteje nazivna vhodna toplotna moč vseh tehničnih enot, iz katerih je sestavljena naprava, v katerih izgorevajo goriva. Te enote so lahko med drugim vse vrste kotlov, gorilnikov, turbin, grelnikov, industrijskih peči, sežigalnic, žgalnih peči, peči, sušilnih naprav, motorjev, gorivnih celic, enot CLC (chemical looping combustion units), bakel in toplotnega ali katalitičnega naknadnega zgorevanja. Za namen tega izračuna se ne upoštevajo enote, ki imajo nazivno vhodno toplotno moč pod 3 MW, in enote, ki uporabljajo izključno biomaso. Enote, ki uporabljajo izključno biomaso vključujejo enote, ki uporabljajo fosilna goriva le pri zagonu in odklopu enote.
4. Če se enota uporablja za dejavnost, pri kateri prag ni izražen kot skupna nazivna vhodna toplotna moč, ima prag te dejavnosti prednost pri odločanju o vključitvi v sistem Skupnosti.
5. Če je prag zmogljivosti katere koli dejavnosti iz te priloge v napravi presežen, se vse enote, v katerih izgorevajo goriva, razen enot za sežiganje nevarnih ali komunalnih odpadkov, vključijo v dovoljenje za emisije toplogrednih plinov.
6. Od 1. januarja 2012 bodo vključeni vsi leti, ki imajo vzlet ali pristanek na letališču, ki se nahaja na ozemlju države članice, za katero velja Pogodba.

Dejavnosti	Toplogredni plini
Izgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW (razen v napravah za sežiganje nevarnih ali komunalnih odpadkov)	Ogljikov dioksid
Rafiniranje mineralnega olja	Ogljikov dioksid
Proizvodnja koksa	Ogljikov dioksid
Praženje ali sintranje, vključno s peletiranjem, kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	Ogljikov dioksid
Proizvodnja surovega železa ali jekla (primarno in sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem, z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro	Ogljikov dioksid
Proizvodnja ali predelava železa in jekla (vključno z železovimi zlitinami), pri katerih obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW. Predelava med drugim vključuje valjarne, pregrevalnike, kalilne peči, kovačnice, livarne, premazovalnice in lužilnice.	Ogljikov dioksid
Proizvodnja primarnega aluminija.	Ogljikov dioksid in perfluorirani ogljikovodiki
Proizvodnja sekundarnega aluminija pri kateri obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW.	Ogljikov dioksid
Proizvodnja ali predelava barvnih kovin, vključno s proizvodno zlitin, rafinacija, litje itd., pri katerih obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo (vključno z gorivi, ki se uporabljajo kot reducenti) nad 20 MW.	Ogljikov dioksid

Dejavnosti	Toplogredni plini
Proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 500 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja apna ali žganje dolomita ali magnezita v rotacijskih ali drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Izdelav keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevdržnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja izolacijskega materiala iz mineralne volne z uporabo stekla, kamna ali žlindre s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Sušenje ali žganje mavca ali proizvodnja mavčnih plošč in drugih mavčnih proizvodov, kjer obratujejo kurilne enote z nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW	Ogljikov dioksid
Proizvodnja papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov	Ogljikov dioksid
Proizvodnja papirja ali kartona, s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja industrijskega oglja, ki vključuje karbonizacijo organskih snovi, kot so olja, katrani ter ostanki krekinga in destilacije, pri kateri obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW	Ogljikov dioksid
Proizvodnja dušikove kisline	Ogljikov dioksid in dušikov oksid
Proizvodnja adipinske kisline	Ogljikov dioksid in dušikov oksid
Proizvodnja glioksala in glioksilne kisline	Ogljikov dioksid in dušikov oksid
Proizvodnja amoniaka	Ogljikov dioksid
Proizvodnja voluminoznih organskih kemikalij s krekingom, reformingom, delno ali polno oksidacijo ali s podobnimi procesi s proizvodno zmogljivostjo nad 100 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja vodika (H ₂) in sinteznega plina z reformingom ali delno oksidacijo s proizvodno zmogljivostjo nad 25 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja natrijevega karbonata (Na ₂ CO ₃) in natrijevega bikarbonata (NaHCO ₃)	Ogljikov dioksid
Zajemanje toplogrednih plinov iz naprav, obravnavanih v tej direktivi, za namene prenosa in geološkega shranjevanja na kraju shranjevanja, ki ga dovoljuje Direktiva 2009/31/ES	Ogljikov dioksid
Prenos toplogrednih plinov s cevovodi za geološko shranjevanje na kraju shranjevanja, ki ga dovoljuje Direktiva 2009/31/ES	Ogljikov dioksid
Geološko shranjevanje toplogrednih plinov na kraju shranjevanja, ki jih dovoljuje Direktiva 2009/31/ES.	Ogljikov dioksid

Dejavnosti	Toplogredni plini
<p>Letalstvo</p> <p>Leti, ki imajo pristanek na ali vzlet iz letališča na ozemlju države članice, za katero velja Pogodba.</p> <p>Ta dejavnost ne vključuje:</p> <p>(a) letov izključno za prevoz v okviru službenih potovanj vladajočega monarha ali njegovih bližnjih sorodnikov, predsednikov držav, predsednikov vlad in vladnih ministrov države, ki ni država članica, kadar je to z ustreznim kazalnikom stanja navedeno v načrtu leta;</p> <p>(b) vojaških letov z vojaškimi zrakoplovi ter carinskih in policijskih letov;</p> <p>(c) letov za iskanje in reševanje, letov za gašenje požarov, letov v humanitarne namene in letov v primeru nujne medicinske pomoči, ki jih odobri ustrezen pristojni organ;</p> <p>(d) vseh letov, ki potekajo izključno na podlagi pravil vizualnega letenja, kakor so določena v Prilogi 2 k Čikaški konvenciji;</p> <p>(e) letov, ki se zaključijo na istem letališču, na katerem je letalo vzletelo in med katerimi ni bilo vmesnih postankov;</p> <p>(f) letov za usposabljanje izključno za namene pridobitve licence ali ocenjevanja letalskega osebja v pilotski kabini, kadar je to utemeljeno z ustreznim zaznamkom v načrtu leta, v kolikor let ni namenjen prevozu potnikov in/ali tovora ali dostavljanju ali prevažanju zrakoplova;</p> <p>(g) letov, ki se izvajajo izključno za namene znanstvenih raziskav ali za namene preverjanja, preizkušanja ali certificiranja letal ali letalske ali zemeljske opreme;</p> <p>(h) letov, ki se izvajajo z zrakoplovi s potrjeno največjo vzletno maso, manjšo od 5 700 kg;</p> <p>(i) letov, opravljenih v okviru obveznosti javnih služb, predpisanih v skladu z Uredbo (EGS) št. 2408/92 o letalskih progah znotraj najbolj oddaljenih regij, kot so opredeljene v členu 299(2) Pogodbe, ali na letalskih progah, kadar ponujena zmogljivost ne presega 30 000 sedežev na leto; in</p> <p>(j) letov, ki bi, če ne bi bilo te točke, spadali v to dejavnost, v kolikor jih opravijo operatorji v komercialnem zračnem prevozu,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ki opravijo manj kot 243 letov v posameznem obdobju v treh zaporednih štirimesečnih obdobjih ali — katerih skupna letna količina emisij letov je manj kot 10 000 ton letno. <p>Leti izključno za prevoz v okviru službenih potovanj vladajočega monarha in njegovih bližnjih sorodnikov, predsednikov držav, predsednikov vlad in vladnih ministrov države članice se po tej točki ne smejo izključiti.“</p>	<p>Ogljikov dioksid</p>

PRILOGA II

K Direktivi 2003/87/ES se vstavita naslednji prilogi IIa in IIb:

„PRILOGA IIa

Povišanje odstotka pravic, ki bodo prodane na dražbi, po posameznih državah članicah v skladu s členom 10(2)(a) za namene solidarnosti in rasti v Skupnosti, da se zmanjša emisije in prilagodi na vplive podnebnih sprememb

	Delež države članice
Belgija	10 %
Bolgarija	53 %
Češka republika	31 %
Estonija	42 %
Grčija	17 %
Španija	13 %
Italija	2 %
Ciper	20 %
Latvija	56 %
Litva	46 %
Luksemburg	10 %
Madžarska	28 %
Malta	23 %
Poljska	39 %
Portugalska	16 %
Romunija	53 %
Slovenija	20 %
Slovaška	41 %
Švedska	10 %

PRILOGA IIb

RAZPOREDITEV PRAVIC, KI JIH BODO POSAMEZNE DRŽAVE ČLANICE PRODALE NA DRAŽBI V SKLADU S ČLENOM 10(2)(c), KAR KAŽE NA ZGODNJE PRIZADEVANJE NEKATERIH DRŽAV ČLANIC, DA DOSEŽEJO 20-ODSTOTNO ZMANJŠANJE EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

Država članica	Razporeditev 2 % glede na osnovo iz Kjota v odstotkih
Bolgarija	15 %
Češka republika	4 %
Estonija	6 %
Madžarska	5 %
Latvija	4 %
Litva	7 %
Poljska	27 %
Romunija	29 %
Slovaška	3 %“